

โรคกลัว

โดย
นายเจตศิลป์ สุขุมินท

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โรคกลัว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

PHOBIA

By

Mr. Jerdsilp Sukhuminda

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts Education

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ ไรคกลัว ”
เสนอ โดย นายเจ็ดศิลป์ สุขุมินท เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง
2. อาจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปริญญา ตันติสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

...../...../.....

54901320: สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา

คำสำคัญ: โรคกลัว / พยาธิสภาพ / ศิลปะดิจิทัล

เจดศิลป์ สุขุมินท: โรคกลัว. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ศ.เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง และ อ.ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน. 92 หน้า

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “โรคกลัว” เป็นการสร้างสรรค์รูปแบบทางทัศนศิลป์ ที่แสดงผ่านการประกอบรูปทรง สัญลักษณ์ ของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ และสิ่งต่างๆที่อยู่ในธรรมชาติ เข้าด้วยกัน จนก่อให้เกิดรูปทรง สัญลักษณ์ทางทัศนศิลป์ ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นพยาธิสภาพ หรือสภาวะของโรคที่มีลักษณะเกินจริง ที่เกิดขึ้นจากความหวาดกลัวอันเกินพอดีต่อโรคร้ายไข้เจ็บ เพราะในสังคมปัจจุบัน สังคม ได้มีโรคร้ายไข้เจ็บเกิดขึ้นมากมาย อีกทั้งยังมีการบริโภคข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับโรคร้ายไข้เจ็บอย่างหลากหลายโดยเฉพาะข้อมูลเชิงกายภาพที่มีลักษณะชวนให้นึกถึง สภาวะอันผิดปกติในร่างกายมนุษย์ ที่ทำซ้ำพเจ้าเกิดความหวาดกลัวต่อข้อมูลเหล่านั้น จนบ่อยครั้งที่ มักจะเกิดความกลัวว่าจะมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นบนร่างกายอย่างไม่มีเหตุผล โดยมักนึกถึงภาพของ โรคร้ายไข้เจ็บที่มีลักษณะเกินจริง ที่ถูกสร้างขึ้นจากจินตนาการ ซึ่งความกลัวจนเกินพอดีเหล่านี้จัด ได้ว่าเป็นโรคกลัวอย่างหนึ่ง และเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ จากอิทธิพล ภายในและภายนอก จากข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับ สภาวะความกลัว และ โรคกลัว ผ่านผลงานทัศนศิลป์ แบบ 2 มิติ ด้วยเทคนิคการตัดต่อภาพแบบดิจิทัลอาร์ต ผ่านผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “โรคกลัว”

ขอบเขตการศึกษานั้นสามารถจะแบ่งเป็น ขอบเขตด้านเนื้อหา ที่แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับ โรคกลัวหรือความกลัว ที่มีต่อลักษณะทางกายภาพที่แสดงออกถึงสภาวะของโรค และขอบเขตด้าน การสร้างสรรค์ ที่เป็นงานแบบ 2 มิติ โดยใช้เทคนิคตัดต่อและตกแต่งภาพด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ โดยได้ใช้วิธีการประมวลแนวความคิด การรวบรวมข้อมูล การพัฒนาและวิเคราะห์ รูปแบบการสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ ผลงานดิจิทัลอาร์ต จำนวนทั้งหมด 6 ชิ้น ขนาด 100 ซม.ม. x 150 ซม.ม., 115 ซม.ม. x 135 ซม.ม., 140 ซม.ม. x 110 ซม.ม., 135 ซม.ม. x 110 ซม.ม., 135 ซม.ม. x 110 ซม.ม., 100 ซม.ม. x 145 ซม.ม. เพื่อถ่ายทอดความ หวาดกลัวอันเกินพอดีของข้าพเจ้าที่มีต่อโรคร้ายไข้เจ็บอย่างไร้เหตุผล โดยนำเสนอลักษณะทาง กายภาพของร่างกายมนุษย์ ที่แสดงถึงสภาวะของโรคที่ดูเกินจริง

สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2.

54901320: MAJOR: VISUAL ARTS EDUCATION

KEYWORDS: PHOBIA / DISEASE / DIGITAL ART

JERDSILP SUKHUMINDA: PHOBIA. THESIS ADVISORS: PROF. EMERITUS
PREECHA THAOTHONG AND WISUD PO-NGERN, Ph.D. 92 pp.

This thesis 'Phobia' is created in the form of virtual art that is the combination of shape, symbol, and organ of human body including natural material in the form of abnormal pathology or the condition of deceases that cause the over react to the fear of the deceases. In today society, there are so many kinds of decease and varieties of information for consumers about the abnormal physical of the human body. It's very often that the fear is on the unreasonable abnormal appearance from the over imaginary. This unreasonable fear is of the decease that is the motivation to analyze and synthesize the influence on both internal and external to the fear condition through the 2 dimensions virtual art under the digital art work in this thesis 'Phobia'

The scope of study is comprising of story of decease and fear to the appearance of decease and the creation in 2 dimension virtual art by computer graphic. There are 6 pieces of digital virtual art at size 100 cm. x 150 cm., 115 cm. x 135 cm., 140 cm. x 110 cm., 135 x 110 cm., 135 x 110 cm. and 110 x 145 cm. To communicate my excess of fear from disease is Illogically. By present from disease human physical to overaction of disease.

Program of visual arts education

Graduate school, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2015

Thesis Advisor's signature 1..... 2.....

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่เป็นผู้ให้กำเนิดและคอยสนับสนุนทางการศึกษา และคอยเป็นกำลังใจ ความรักของท่านทั้ง 2 ยิ่งใหญ่ จนข้าพเจ้าไม่สามารถหาคำใดมาเปรียบ ท่านทั้ง 2 ให้ข้าพเจ้าได้อดทนต่ออารมณ์ของข้าพเจ้าเอง และมอบความเข้มแข็งให้ต่อสู้กับอุปสรรค ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตอย่างไม่ย่อท้อ รวมถึงญาติ พี่ น้อง เพื่อน และคนรัก ทุกคนที่คอยมอบความรัก ความอบอุ่นให้ข้าพเจ้าเสมอมา ความสำเร็จจะไม่มี ความหมายถ้าปราศจากความรักจากคนรอบข้าง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ที่คอยเชิญเชิญลูกศิษย์ที่ หลายครั้งบกร่องต่อหน้าที่ต่อการเรียนรู้และต่อท่าน ขอขอบคุณที่ท่านยังให้โอกาสข้าพเจ้าได้ ดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ มาจนถึง ณ จุดนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน ที่ให้คำแนะนำปรึกษาด้านข้อมูลในการจัดทำ รูปเล่มอย่างใจเย็น และขอขอบพระคุณคณะครูอาจารย์ทุกท่านในสาขาทัศนศิลป์ศึกษา ที่คอยให้ความรู้ที่หาไม่ได้จากที่ไหน

ขอขอบคุณคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อมาตัดสินผลงาน ของข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศิลปากรที่สร้างบุคลากรดี ๆ ไว้รับใช้สังคม และ สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณจิตใจของข้าพเจ้าที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใด ๆ

สิ่งดีงามที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าขอมอบคุณงามความดีนี้ ให้แก่ บิดา มารดา ญาติ พี่ น้อง เพื่อน คนรัก และคณะครูอาจารย์ทุกท่าน โดยขอให้ท่านพบแต่ ความสุข ความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญตาราง	ฅ
	สารบัญภาพ	ญ
	บทที่	
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
	ขอบเขตการศึกษา	4
	ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์	4
	แหล่งข้อมูลในการศึกษา.....	4
	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	7
	ความกลัว (Fear).....	7
	โรคกลัว (Phobia).....	9
	อิทธิพลจากสังคม.....	13
	อิทธิพลจากภาพถ่าย.....	15
	อิทธิพลทางศิลปกรรม.....	25
	อิทธิพลทางแนวความคิด	27
3	ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์	37
	วิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน	37
	ประมวลแนวความคิด	37
	การรวบรวมข้อมูล	38
	การพัฒนาและวิเคราะห์รูปแบบการสร้างสรรค์.....	44
	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	44
	ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์.....	50

บทที่		หน้า
	วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	53
4	วิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	70
	วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์	71
	สรุปผลการวิเคราะห์งานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	82
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
	สรุปผลการศึกษา	85
	อภิปรายผลการศึกษา	86
	ข้อเสนอแนะ	86
	รายการอ้างอิง	88
	ประวัติผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน	35
2	ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 ..	53
3	ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	54
4	ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 ..	56
5	ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	57
6	ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ..	59
7	ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	60
8	ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 ..	61
9	ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	62
10	ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5 ..	63
11	ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	64
12	ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6 ..	66
13	ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6	67
14	สรุปแนวทางการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	68
15	สรุปการวิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	83

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพ Trypophobia 1.....	11
2	ภาพ Trypophobia 2.....	11
3	ภาพปริสติกินนม.....	13
4	ภาพฝักบัว.....	14
5	ภาพขยายปริสติกินนม.....	15
6	ภาพโรคคอพอก.....	16
7	ภาพมะเร็งช่องปาก.....	16
8	Trypophobia 3.....	17
9	Trypophobia 4.....	18
10	ภาพอุทรมาดกอสูก.....	19
11	ภาพวินีลกอสูก.....	20
12	ภาพปูพกอสูก.....	20
13	ภาพวิลิททกอสูก.....	21
14	ภาพวิกขายิตกอสูก.....	21
15	ภาพวิจิตตกอสูก.....	22
16	ภาพหตวิกขิตตกอสูก.....	22
17	ภาพโลहितกอสูก.....	23
18	ภาพปูพูกอสูก.....	23
19	ภาพอัฐูกอสูก.....	24
20	ภาพศพ.....	24
21	ภาพผลงานของ Salvador Dali.....	26
22	ภาพผลงานของ Yves Tanguy.....	27
23	ภาพ Colin Christian.....	28
24	ผลงานของ Colin Christian 1.....	29
25	ผลงานของ Colin Christian 2.....	29
26	ภาพ Angela Buron.....	30
27	ผลงานของ Angela Buron 1.....	32
28	ผลงานของ Angela Buron 2.....	32

ภาพที่		หน้า
29	ภาพ John Plato Vassocopoulos	33
30	ภาพ Acrophobia	34
31	ภาพ Acrophobia	35
32	ภาพมะเร็งช่องปาก	39
33	ภาพมะเร็งกล่องเสียง	40
34	ภาพ Trypophobia 5	40
35	ภาพฝักข้าวโพด	41
36	ภาพเหงือกปลา	41
37	ภาพผลเมล่อน	42
38	ภาพผลทับทิมเน่า	42
39	ภาพเสาวรส	42
40	ภาพมะละกอ	43
41	ภาพฟักทอง	43
42	ภาพผลส้ม	43
43	ภาพสับประรด	44
44	ภาพ โคราเอมอน	45
45	ภาพมินเนี่ยน	45
46	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	46
47	ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	46
48	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	47
49	ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	47
50	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	48
51	ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	48
52	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	49
53	ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	49
54	ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	51
55	ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	51
56	ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	52
57	ภาพแมลงดาสน	52

ภาพที่		หน้า
58	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	71
59	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	73
60	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	75
61	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	77
62	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	79
63	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์กับความกลัวเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันมาตั้งแต่อดีตกาลมาจนถึงยุคปัจจุบัน ในอดีตกาลนั้น มนุษย์ได้รับภัยคุกคามจากธรรมชาติ เช่น พายุร้าย ไฟป่า น้ำท่วม ไฟไหม้ แผ่นดินไหว พายุฝนดินไหวแผ่นดินไหว เป็นต้น เนื่องด้วยความที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในสมัยนั้นยังไม่มีควมก้าวหน้า จึงทำให้มนุษย์ยังไม่ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงจากภัยธรรมชาติเหล่านั้น มนุษย์ในยุคนี้จึงได้คิดเอาตามสามัญสำนึกของตนเองว่า ต้องมีผู้อยู่เบื้องหลังที่มีอำนาจในการบันดาลภัยคุกคามเหล่านี้ให้สามารถเกิดขึ้นมาได้ ด้วยความกลัวต่อภัยธรรมชาติเหล่านั้น ทำให้มนุษย์เริ่มสร้างสิ่งสมมติที่เกิดขึ้นจากจิตใจสำนึกที่เกิดขึ้นจากความกลัว มนุษย์จึงได้เริ่มมีการกราบไหว้ บูชาธรรมชาติ โดยถึงแม้ว่าภัยธรรมชาติจะยังมีอยู่เหมือนเดิม แต่มนุษย์ก็ยังทำการกราบไหว้ บูชาเพื่อความสะดวกใจและบรรเทาความกลัวที่มีอยู่ในจิตใจ ความกลัวที่ก่อให้เกิดความเชื่อลักษณะนี้จึงก่อให้เกิดวิวัฒนาการทางความเชื่อเรื่อง เทพ ภูตผี ปีศาจ วิญญาณ ซึ่งต่อมามีสิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก¹

ต่อมามียุคปัจจุบัน ความกลัวได้ถูกนำมาใช้เป็นอุบายในการกำหนดกรอบ จารีต ประเพณีและความประพฤติในสังคมมนุษย์ กล่าวได้อีกอย่างนั้นก็คือกุศโลบาย โดยกุศโลบายที่ใช้ในสังคมไทยนั้นมีรากฐานมาจากความกลัวของมนุษย์ โดยการใช้ความกลัวนี้เองเข้าไปปลุกฝังเป็นจินตภาพในจิตใจสำนึก จนก่อให้เกิดความเชื่อต่อสิ่งที่ถูกปลุกฝัง ต่อมาก็กำหนดกรอบ จารีต ประเพณี กฎเกณฑ์ และพฤติกรรม จากความกลัวที่มีต่อกุศโลบายเหล่านั้น แม้กุศโลบายเหล่านั้นบางอย่างจะสามารถอธิบายถึงเหตุและผลถึงที่มาว่าการกระทำที่ถูกห้ามนั้นจะส่งผลกระทบต่อมนุษย์อย่างไร แต่มนุษย์ในยุคที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ยังไม่มีควมก้าวหน้ามากนักก็เลือกที่จะใช้

¹ Musavilari, **บทที่ 1 พัฒนาการของความเชื่อ ตลอดยุคสมัยต่าง ๆ**, เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.musavilari.org/index.php?module=bookPages&id=115&page=740>

ความกลัวมากำหนดพฤติกรรม และความเป็นไปของสังคมมนุษย์มากกว่าที่จะใช้หลักของเหตุและผล²

จนมาถึงยุคสังคมนิยมในปัจจุบัน ที่มนุษย์นั้นดำรงชีวิตอยู่ด้วยการบริโภคอย่างเข้มข้น ฟุ่มเฟือย โดยสังคมยุคปัจจุบันนี้เป็นสังคมที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าไปกว่าสังคมที่นิยมการนับถือ กราบไหว้ บูชา ธรรมชาติ และเต็มไปด้วยกุศโลบายไปอย่างมาก มนุษย์รู้ถึงสาเหตุของภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ รู้ถึงสาเหตุเชิงพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต สาเหตุของโรคร้าย และอื่น ๆ รวมไปถึงวิธีการรับมือกับภัยต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ วัตถุ สังคม และสิ่งมีชีวิตทั้งหลายได้ แต่ความกลัวในจิตใจของมนุษย์นั้นก็ยังมีอยู่ แต่ความกลัวนั้นมีการเปลี่ยนมาเป็นความกลัวทางสังคม เศรษฐกิจ ภายภาพ และโรคร้าย โดยความกลัวเหล่านี้มีทั้งความกลัวแบบที่สมเหตุสมผลและความกลัวแบบที่ไม่สมเหตุสมผล ความกลัวที่สมเหตุสมผลนั้น คือ ความกลัวที่มีสาเหตุ มาจากสัญชาตญาณระงับภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นจริงต่อการดำรงชีวิต โดยมีหลักฐานหรือแนวโน้มชัดเจนต่อการอ้างอิงถึงที่มาความถูกต้องของสิ่งที่เรากำลังกลัวว่าเป็นสิ่งที่สมควรกลัวจริง ๆ ส่วนความกลัวที่ไม่สมเหตุสมผลนั้นคือความกลัวที่เกิดจากการกลัวเกินพอดี เป็นความกลัวที่มาจากคติความเชื่อ จินตนาการ ที่เกิดจากการผสมผสานของความคิดที่ผิดเพี้ยนจากประสบการณ์ หรือความกลัวที่เกิดจากการรับข้อมูลที่ไม่มีความถูกต้อง ไม่ได้ผ่านการกลั่นกรองจากหลักเหตุผล และข้อมูลที่น่าเชื่อถือ โดยการบริโภคข้อมูลที่ผิดเพี้ยนนั้น มาจากความเป็นไปของสังคมนิยม ที่ผู้คนนิยมการบริโภคอย่างเข้มข้น จนผู้เผยแพร่ข้อมูลมีหลากหลาย มีทั้งข้อมูลที่เป็นจริงและไม่เป็นจริง โดยที่ผู้เผยแพร่ข้อมูลนั้นมีและ ไม่มีจุดประสงค์แอบแฝง³

โดยพื้นฐานแล้วความกลัวเกิดจากการสร้างภาพความคิดในอดีตมาสู่ภาพที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต โดยผสมผสานความคิดความเชื่อจากประสบการณ์ การรับรู้ การเรียนรู้ ในอดีตมาเป็นภาพ หรือความรู้สึกที่ทำให้ตนเองตระหนกตกใจ โดยความกลัวเป็นปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายและจิตใจที่ตกอยู่ในภาวะอันตราย ซึ่งประโยชน์ของความกลัวนั้นจะช่วยให้คนเราปกป้องตนเองจากภาวะคุกคาม ซึ่งบางครั้งคนเรากลัวเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่อยากจะเกิดขึ้นกับตนเอง สังคมรอบข้างไปจนถึงสังคมขนาดใหญ่ จนไปติดกับดักความกลัวที่ไม่ควรกลัว จากการมีประสบการณ์ที่รุนแรงในอดีตที่จะคอยสร้างภาพความคิดต่อสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ณ ปัจจุบัน และสิ่งที่จะเกิดในอนาคต

² ประมาณ นิวิศ จันทร์ฟ่อง, ความเชื่อของคนโบราณ แฝงด้วยกุศโลบาย, เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/396000>

³ KongMing, สังคมนิยม (เปลือก) นิยม, เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=zhugeliang&date=18-11-2006&group=1&gblog=23>

ความกลัวนั้นมาจากความอ่อนแอ อีกทั้งความกลัวก็เป็นบ่อเกิดแห่งความอ่อนแอในคราวเดียวกัน โดยหลายคนนั้นสามารถจัดการกับความกลัวเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง แต่ก็มีอีกหลายคนที่ไม่สามารถจัดการกับความกลัวเหล่านั้นได้ด้วยตนเอง เพราะความกลัวบางอย่างนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีเหตุผล เกินพอดี และมีอาการรุนแรง ความกลัวเหล่านี้จัดอยู่ในลักษณะของ “โรคกลัว”⁴

ในสังคมบริโภคนิยม ณ ปัจจุบัน ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งข้อมูลบางอย่างนั้นได้สร้างความตระหนกตกใจและความตื่นกลัวให้กับสังคม โดยเฉพาะสังคมปัจจุบันที่มีการตระหนักถึงผลเสียจากพฤติกรรมการใช้บริโภคที่ส่งผลต่อตนเองและสังคม โดยเฉพาะข้อมูลเรื่อง โรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สร้างความตื่นกลัวให้กับผู้คนในสังคมเป็นอย่างมาก โดยข้อมูลเหล่านี้มีทั้งข้อมูลที่เป็นจริง และไม่จริง ซึ่งเมื่อบริโภคข้อมูลเหล่านี้แล้วจะเกิดความกลัวขึ้นมาทันที โดยยังไม่มีการกลั่นกรอง ถึงแม้ว่าวิวัฒนาการทางการแพทย์จะเจริญก้าวหน้าไปมากก็ตาม แต่โรคภัยไข้เจ็บก็อุบัติใหม่ขึ้นตามเหมือนกันและไม่สามารถทำให้ความกลัวโรคภัยเหล่านั้นลดลงได้ มีหน้าข้ามนุษย์กลับกลัวโรคภัยต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับข้อมูลต่าง ๆ มากขึ้น แม้ข้อมูลเหล่านั้นสามารถวิเคราะห์ตามหลักเหตุและผลก็สามารถวิเคราะห์ได้ไม่มากนักน้อย ว่าเป็นข้อมูลที่สร้างขึ้นจากจินตนาการ เป็นโรคที่ไม่อยู่จริง ซึ่งสวนทางกับความก้าวหน้าวิทยาการทางการแพทย์ จนเรียกได้ว่าเป็นความวิตกกังวลเกินเหตุ ต่อสิ่งต่าง ๆ บางอย่างที่เสพจากข้อมูลรอบตัว โดยระแวงว่าจะเป็นโรคภัยเหล่านั้นหรือไม่ ซึ่งความกลัวเหล่านี้สามารถจัดว่าอยู่ลักษณะของโรคกลัวอย่างหนึ่ง ซึ่งถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ ณ ตรงหน้ามิได้มีภัยอันตรายในลักษณะของโรคภัยไข้เจ็บแต่อย่างใด แต่ด้วยลักษณะทางกายภาพที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงสภาวะที่ผิดปกติทางกายภาพ ซึ่งเชิญชวนให้ข้าพเจ้าได้นึกถึงพยาธิสภาพ หรือเรียกได้อีกอย่างว่าสภาวะของโรคกลัวจนเกินพอดีเหล่านี้ จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ชุดนี้ขึ้นมา เพื่อแสดงออกถึงโรคที่มีลักษณะทางกายภาพที่ดูเกินจริง ด้วยเทคนิค ดิจิตอลอาร์ต

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบทางทัศนศิลป์ ที่แสดงผ่านการประกอบรูปทรง สัญลักษณ์ของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ และสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในธรรมชาติ เข้าด้วยกัน จนก่อให้เกิดรูปทรงสัญลักษณ์ทางทัศนศิลป์ ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นพยาธิสภาพหรือสภาวะของโรคที่มีลักษณะเกินจริง

⁴ สมาคมสายใยครอบครัว, ความกลัวไม่กลัว, เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.thaifamilylink.net/web/node/55>

2. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ จากอิทธิพลภายในและภายนอก จากข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสภาวะความกลัว และ โรคกลัว ผ่านผลงานทัศนศิลป์แบบ 2 มิติ ด้วยเทคนิคการตัดต่อภาพแบบดิจิทัลอาร์ต

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา แสดงเนื้อหาเกี่ยวกับ โรคกลัวหรือความกลัวที่มีต่อลักษณะทางกายภาพที่แสดงออกถึงสภาวะของ โรคหรือพยาธิสภาพที่เกิดขึ้นจริง

2. ขอบเขตด้านการสร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ เป็นงานแบบ 2 มิติ โดยใช้เทคนิคภาพตัดต่อแบบดิจิทัลอาร์ต นำเสนอโดยการใช้อวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ ที่มีลักษณะผิดปกติไปจากความเป็นจริงหรือมีสภาวะของโรคหรือพยาธิสภาพที่ดูเกินจริง ด้วยการประกอบและสังเคราะห์รูปทรงจาก ส่วนประกอบบางส่วนของพืช ผัก ผลไม้ อวัยวะบางส่วนของสัตว์หรือมนุษย์ มาตัดต่อเข้ากับอวัยวะหรือส่วนต่าง ๆ บนร่างกายของมนุษย์

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

1. ประมวลแนวความคิด โดยการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลภาคเอกสารจากบทความที่เกี่ยวกับความกลัว และ โรคกลัวของมนุษย์ที่มีต่อพยาธิสภาพที่เกิดขึ้นจริง พร้อมประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดแนวความคิด

2. การรวบรวมข้อมูล โดยข้อมูลภาคเอกสารนั้นมาจากบทความ และรูปภาพต่าง ๆ ที่ได้จากอินเทอร์เน็ต และข้อมูลภาคสนามได้จากการค้นหาวัดสุที่จะใช้ในการถ่ายภาพเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยสถานที่ที่ใช้ในการค้นหาวัดสุ ได้แก่ ตลาดสด ตลาดนัด และซูเปอร์มาร์เก็ต

3. การพัฒนาและวิเคราะห์รูปแบบการสร้างสรรค์ สร้างภาพร่างความคิด (Sketch) เพื่อค้นหารูปแบบ พร้อมวิเคราะห์ผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ให้ตรงกับแนวความคิดที่กำหนด

4. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ โดยการปฏิบัติงานจริง พร้อมกับการแก้ปัญหา โดยการนำผลการวิเคราะห์จากขั้นตอนที่ 3 มาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เนื้อหาของผลงานตรงตามวัตถุประสงค์ พร้อมจัดทำเอกสาร รายงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

แหล่งข้อมูลในการศึกษา

1. แหล่งข้อมูลภาคเอกสาร ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลได้จากอินเทอร์เน็ต โดยค้นคว้าเกี่ยวกับบทความเนื้อหา เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่อง โรคกลัว พร้อมค้นคว้าอิทธิพลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

2. แหล่งข้อมูลภาคสนาม ได้จากสถานที่ค้าขายของสด เช่น ตลาด ชูปเปอร์มาร์เก็ต เพื่อถ่ายภาพ พืช ผัก ผลไม้ และเนื้อสัตว์ และจากร่างกายของผู้คนรอบตัวรวมถึงตัวข้าพเจ้า เพื่อถ่ายภาพอวัยวะต่าง ๆ

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- 1.1 กล้องถ่ายภาพ
- 1.2 คอมพิวเตอร์
- 1.3 โปรแกรมตัดต่อและตกแต่งภาพ
- 1.4 เมสส์ปากกา
- 1.5 กระดาษโฟโต้

2. วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- 2.1 ภาพส่วนประกอบหรืออวัยวะในร่างกายมนุษย์
- 2.2 ภาพส่วนประกอบหรืออวัยวะของสัตว์
- 2.3 ภาพส่วนประกอบของพืช ผัก ผลไม้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พยาธิสภาพ (Disease) หมายถึง สภาพที่ร่างกายไม่สามารถรักษาภาพสมดุลได้นั้นคือมีความผิดปกติทั้งร่างกายและจิตใจ⁵
2. โรคกลัว, อาการกลัว (phobia) หมายถึง ความกลัวชนิดที่ไม่ปกติ มักจะเกิดกับความกลัวสิ่งของบุคคล การกระทำ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ การกลัวมีความรุนแรงทางอารมณ์ เป็นพฤติกรรมเชิงอารมณ์ที่รุนแรงที่จะปฏิเสธต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ภายนอกที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่ตนเอง⁶

⁵ ศูนย์กลางสุขภาพสัตว์และชุมชน, บทนำพยาธิวิทยาทั่วไป (Introduction of general pathology), เข้าถึงเมื่อ 13 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://vet.kku.ac.th/pathology/sutthisak/gpl.htm>,

⁶ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, โรคกลัว, เข้าถึงเมื่อ 13 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/โรคกลัว>

3. ศิลปะดิจิทัล (Digital art) หมายถึง ผลงานศิลปะที่เกิดจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จัดทำขึ้น⁷

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้พัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน และแนวคิด จนออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีรูปแบบเฉพาะตัว
2. ได้ศึกษาและเรียนรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับ โรคกลัว และความกลัวของมนุษย์ที่มีต่อสภาวะของโรคหรือพยาธิสภาพ
3. ได้ถ่ายทอดผลงานต่อสังคม เพื่อแสดงออกถึงผลของความกลัวต่อโรคที่มีลักษณะที่เกินจริง

⁷ พรธีรา ฝรั่งทอง, **Digital Art**, เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ณ ปัจจุบัน สังคมได้มีโรคภัยไข้เจ็บมากมายทั้งที่มีอยู่ก่อนแล้วและที่มีขึ้นมาใหม่ และมีบางโรคที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ หรือยังไม่เกิดขึ้นกับตนเอง แต่เกิดจากความวิตกกังวลจนเกินเหตุ หรือกลัวไปเองว่าตนเองจะเป็นโรคเหล่านั้นหรือไม่ แม้บางอย่างที่อยู่ตรงหน้าจะเป็นเพียงแค่กายภาพที่บ่งถึงพยาธิสภาพ แต่จริง ๆ แล้วอาจจะไม่มีอะไรเลยก็ได้ ซึ่งอาการเหล่านี้เองทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุด โรคกลัว (Phobia) ขึ้นมา โดยวรรณกรรมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องนั้นข้าพเจ้าได้แบ่งหมวดหมู่ดังนี้

1. ความกลัว (Fear)
2. โรคกลัว (Phobia)
3. อิทธิพลจากสังคม
4. อิทธิพลจากภาพถ่าย
5. อิทธิพลทางศิลปกรรม

ความกลัว (Fear)

ความกลัว (Fear) เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการรับรู้ถึงภัยคุกคามของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสมอง การทำงานของอวัยวะ และพฤติกรรม เช่น การวิ่งหนี การหลบซ่อน การหลีกเลี่ยง หรืออาการจากเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ ความกลัวเป็นการตอบสนองต่อตัวกระตุ้นที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน หรือในอนาคต ซึ่งรับรู้ว่าเป็นความไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพหรือชีวิต ทรัพย์สิน หน้าที่การงาน หรือวัตถุใด ๆ การตอบสนองความกลัวเกิดขึ้นได้จากการรับรู้ถึงภัยคุกคามที่นำไปสู่การเผชิญหน้าหรือการหลบหนีจากสิ่งเหล่านั้น

ในมนุษย์และสัตว์ ความกลัวเกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างภาพขึ้นในจิตใจจากการเรียนรู้ ดังนั้นความกลัวจึงสามารถประเมินได้ว่ามีเหตุผลหรือเหมาะสม และไม่มีเหตุผลหรือไม่เหมาะสม ความกลัวที่ไม่มีเหตุผลเรียกว่า โรคกลัว (Phobia)

นักจิตวิทยาหลายคน เช่น จอห์น บี. วัตสัน โรเบิร์ต ฟลุตซิก และพอล เอ็กแมน ได้กล่าวว่า ความกลัวเป็นอารมณ์พื้นฐานที่มีมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งความกลัวมีความหมายใกล้เคียงกับ "ความกังวล" แต่แตกต่างกัน โดยความกังวลเกิดขึ้นเป็นผลจากภัยคุกคามที่รับรู้ว่าจะควบคุมไม่ได้ หรือหลีกเลี่ยงไม่ได้¹

ความกลัวนั้นมีอยู่ในตัวมนุษย์มาอย่างช้านาน ซึ่งความกลัวนั่นเองเป็นปัจจัยสำคัญต่อการกำหนดกฎเกณฑ์ทางสังคม มาทุกยุคทุกสมัย ซึ่งในอดีตกาลที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ยังไม่มี ความก้าวหน้า หรือแทบจะไม่มีเลย มนุษย์ต้องพบกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว ฝนตก น้ำท่วม ฝุ่นดินแล้ง อากาศหนาวและอื่น ๆ ซึ่งมนุษย์ได้สร้างจินตภาพจากความหวาดกลัวเหล่านั้น ด้วยการจินตนาการว่าภัยพิบัติทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกควบคุมด้วยสิ่งที่มองไม่เห็นที่มีอำนาจเหนือกว่าสิ่งใดทั้งปวง มนุษย์จึงเริ่มทำการกราบไหว้ บูชา สิ่งที่ไม่เห็นเหล่านั้น ถึงแม้ว่าสุดท้ายภัยพิบัติจะยังมีเหมือนเดิม แต่มนุษย์ก็ยังทำการกราบไหว้ บูชา เพื่อบรรเทาความกลัว ที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้คนในสังคม²

จนมาถึงยุคก่อนปัจจุบัน ที่ความกลัวถูกนำมาใช้เป็นกุศโลบายในการควบคุมเชิงพฤติกรรมในสังคมมนุษย์ โดยกุศโลบายที่ใช้ในสังคมไทยนั้นมีรากฐานมาจากความกลัวของมนุษย์ โดยการใช้ความกลัวนี้เองเข้าไปปลุกฝังเป็นจินตภาพในจิตได้สำนึก จนก่อให้เกิดความเชื่อต่อสิ่งที่ถูกปลุกฝัง ต่อมาก็กำหนดกรอบพฤติกรรม และสังคม จากความกลัวที่มีต่อกุศโลบายเหล่านั้น แม้จะสามารถอธิบายถึงเหตุและผลได้ก็ตาม แต่มนุษย์ก็เลือกที่จะใช้ความกลัวมากำหนดพฤติกรรม และความเป็นไปของสังคมมนุษย์มากกว่าที่จะใช้หลักของเหตุและผล หรือกล่าวอีกอย่างก็คือในบางยุคบางสมัย ความกลัวมีอิทธิพลอยู่เหนือเหตุผลนั่นเอง³

จนมาถึงยุคปัจจุบัน ที่เรียกกันว่า ยุคบริโภคนิยม จนมาถึงยุคสังคมนิยมในปัจจุบัน ที่มนุษย์นั้นดำรงชีวิตอยู่ด้วยการบริโภคอย่าง ฟุ่มเฟือย ไร้ซึ่งขีดจำกัด โดยสังคมยุคปัจจุบันนี้เป็นสังคมที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก มนุษย์รู้ถึงสาเหตุเชิงพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต

¹ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, ความกลัว, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ความกลัว>

² วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ห้อง B, แนวคิดและความเป็นมาของความเชื่อ, เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <http://bcnlp56.weebly.com/3588362336343617364836113655360936173634.html>

³ ประมวล นิสั จันทร์ส่อง, ความเชื่อของคนโบราณ แฝงด้วยกุศโลบาย, เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/396000>

รู้ถึงสาเหตุของภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ สาเหตุของโรคร้าย และอื่น ๆ รวมไปถึงวิธีการป้องกัน และแก้ไขกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ ซึ่งความกลัวในจิตใจของมนุษย์นั้นก็ยังไม่ได้หายไป แต่ความกลัวนั้นมีการเปลี่ยนแปลงหลัก ๆ มาเป็นความกลัวทางสังคม ทางเศรษฐกิจ ทางกายภาพ และโรคร้าย

สรุปได้ว่าความกลัวนั้นไม่เคยหายไปไหนในสังคมมนุษย์ แต่ความกลัวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย โดยความกลัวนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น กลัวสูญเสียอิสรภาพ กลัวความไม่รู้ กลัวความเจ็บปวด กลัวความผิดหวัง กลัวความทุกข์ยาก ขัดสน กลัวความโดดเดี่ยว กลัวถูกเหยียดหยัน กลัวถูกปฏิเสธ กลัวความตาย กลัวความล้มเหลว กลัวสิ่งที่มองไม่เห็น กลัวโรคร้ายไข้เจ็บ และอื่น ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้ารุ่งชีวิตของปัจเจกบุคคล ไปจนถึงทิศทางความเป็นไปของสังคม โดยความกลัวนี้เป็นประเด็นสำคัญของผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า เนื่องจากผลงานจะต้องมีลักษณะทางกายภาพที่ดูน่ากลัว การศึกษาข้อมูลเรื่องความกลัวจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาผลงาน

โรครกลัว (Phobia)

โรครกลัว (Phobia) เป็นความกลัวที่ผิดปกติ มักจะเกิดกับความกลัวสิ่งของบุคคล การกระทำ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นการกลัวที่มีความรุนแรงทางอารมณ์ แม้สิ่งนั้นจะไม่อันตรายก็ตาม โดยโรครกลัวจะแตกต่างกับความกลัว ที่ไม่มีการแสดงอารมณ์ที่รุนแรง อย่างการร้องไห้ฟูมฟายหรืออาเจียน และแตกต่างกับความวิตกกังวล เพราะกรณีของโรครกลัวนั้น เราจะรู้ว่าตัวเรากลัวอะไร แต่เราไม่รู้ว่าเรากลัวเพราะอะไร⁴

โรครกลัวนั้นมีมากมายหลายชนิด ซึ่งแต่ละคนก็มักกลัวอะไรที่นับได้ว่าเป็นโรครกลัวไม่เหมือนกัน โดยผู้เชี่ยวชาญจะแบ่งโรครกลัวเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความวิตกกังวลอย่างหนักในที่สาธารณะที่ทำให้การหลบหนีเป็นไปได้ยาก (Agoraphobia)
2. ความกลัวและการหลบหลีกสถานการณ์ทางสังคม (Social phobia)
3. ความกลัวที่เกิดจากวัตถุหรือสถานการณ์บางอย่าง (Specific phobia)

โรครกลัวสถานที่สาธารณะ (Agoraphobia)

คนที่ เป็นโรครกลัวชนิดนี้จะกลัวการติดอยู่ในสถานที่สาธารณะ ความกลัวของโรครกลัวประเภทนี้คือการที่กลัวว่าจะไม่สามารถที่จะหลบหนีออกไปจากสถานที่นั้น ๆ ได้เมื่อเกิดความวิตกกังวลอย่างรุนแรง

⁴ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, โรครกลัว, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/โรครกลัว>

ความกลัวที่มากกว่าความขี้อาย (Social phobia)

คนที่ เป็น โรคกลัวนี้ จะมีความวิตกกังวลและความกลัวอย่างหนักว่าตนเองจะแสดงออกอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ ทางสังคม และมีการหลีกเลี่ยงการติดต่อทางสังคมจึงทำให้โรคกลัวประเภทนี้มีผลกระทบด้านลบที่รุนแรงต่อความสัมพันธ์กับผู้อื่นและชีวิตในการทำงานของผู้ป่วยอย่างมาก

ฉันท้องการทางออก (Claustrophobia)

โรคกลัวนี้ ผู้ที่เป็นจะไม่สามารถขึ้นลิฟท์หรือเข้าอุโมงค์หรือที่แคบ ๆ ได้ โดยปราศจากความวิตกกังวลอย่างหนัก ผู้ที่เป็นโรคนี้อาจหลีกเลี่ยงพื้นที่คับแคบ

โรคกลัวสัตว์ป่านานาชนิด (Zoophobia)

โรคกลัวสัตว์ต่าง ๆ เป็นชื่อเรียกแบบรวมโรคกลัวสัตว์หลาย ๆ ชนิดเอาไว้ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น โรคกลัวแมงมุม กลัวงู กลัวนก กลัวจิ้งจก กลัวแมลงสาบ เป็นต้น

โรคกลัวฟ้าร้อง (Brontophobia)

ถึงแม้ว่าผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้อาจรู้ว่าฟ้าร้องทำอะไรพวกเขาไม่ได้ แต่ก็ปฏิเสธที่จะออกไปข้างนอกตอนที่ฝนตกฟ้าร้อง ผู้ป่วยอาจจะถึงขั้นหลบอยู่ในบ้าน มุดหลบอยู่ในผ้าห่ม ใต้โต๊ะ หรือที่ผู้คิดว่าตนเองจะปลอดภัย

โรคกลัวความสูง (Acrophobia)

คนที่ เป็น โรคนี้อาจกลัวที่สูงมาก หลายครั้งมักหลีกเลี่ยงที่สูงแม้กระทั่งการเดินขึ้นบันได

โรคกลัวการบิน (Aerophobia)

คนที่กลัวการขึ้นเครื่องบิน โดยปกติแล้วโรคนี้อาจเกิดหลังจากประสบการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับเครื่องบิน ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ จะถูกลืมไปแล้วแต่ความกลัวนั้นยังคงอยู่

โรคกลัวเลือด กลัวเข็มฉีดยา และอาการบาดเจ็บ

มีโรคกลัวเกี่ยวกับเลือด การฉีดยา และการบาดเจ็บอยู่ ซึ่งประกอบไปด้วย บางคนเป็นโรคกลัวการได้รับบาดเจ็บ และบางคนก็เป็นโรคกลัวการรักษาทางการแพทย์ ผู้ป่วยที่มีโรคกลัวเหล่านี้มักจะมีอาการเป็นลม

โรคกลัวเรื่องเหนือธรรมชาติ

ผู้ป่วยโรคนี้อาจกลัวสิ่งที่มองไม่เห็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าจะรู้ว่าผีไม่ได้ทำอันตรายให้เรา แต่ก็ไม่สามารถห้ามความกลัวนั้นได้

โรคกลัวรู (Trypophobia)

โรคกลัวรู คือ ภาวะของคนที่มีความวิตกกังวลหรือกลัวรู ไม่อยากมอง ไม่อยากเข้าใกล้วัตถุที่มีลักษณะเป็นรูกลวงโบ๋ หรือมีเม็ดโผล่ออกมาจากรู โดยอาการนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับแค่ภาพรูใน

ลักษณะผิดปกติ อย่างเช่น รูที่ปรากฏตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เนื้อผิวหนัง หรือต้นไม้เท่านั้น แต่รวมไปถึงภาพธรรมดาทั่วไปแต่มีรูปรากฏอยู่ ได้แก่ ฟองน้ำ ปะการัง เมล็ดพืช หรือแม้แต่ดวงกลมตามร่างกายของสัตว์เลยก็ด้วย ถ้าหากเห็นแล้วจะรู้สึกเกิดอาการคันยุกยิก ขนลุก หรือรู้สึกขยะแขยง บางคนถึงขั้นตัวสั่น อาเจียน เข้าอ่อน และไม่สบายไปเลยก็มี

ภาพที่ 1 ภาพ Tryphobia 1

ที่มา: Cyst Bursting, **Tryphobia Eyes**, accessed March 18, 2016, available from <http://cystbursting.com/tryphobia/tryphobia-eyes/>

ภาพที่ 2 ภาพ Tryphobia 2

ที่มา: Cyst Bursting, **Ultimate Tryphobia Top 10**, accessed March 18, 2016, available from <http://cystbursting.com/tryphobia/ultimate-tryphobia-top-10/>

สำหรับสาเหตุของภาวะดังกล่าวนี้ จากการวิจัยของ อาร์โนด์ วิลกินส์ และจีโอฟ โคล จากสถาบันจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแห่งเอสเซกซ์ สหราชอาณาจักร ระบุว่า อาการที่เกิดขึ้นน่าจะมาจากความรู้สึกขะแยง มากกว่าความกลัวอย่างที่หลายคนเข้าใจ เพราะความกลัวนั้นจะต้องมาจากการที่สมองนำภาพที่เห็นไปเชื่อมโยงกับบางสิ่งบางอย่างที่อันตราย แต่ภาวะดังกล่าวกลับไม่ใช่ เพราะผู้ป่วยมักจะมีความรู้สึกกระอักกระอ่วนต่อทุก ๆ อย่างที่ถึงแม้ว่าจะรู้ว่าไม่มีอันตรายเลยแม้แต่น้อย

ดังเช่นในกรณีของ สเตฟานี อินกาเมลส์ วัยรุ่นสาวชาวอังกฤษที่เกิดอาการกลัวมัพฟิน เนื่องจากผิวของขนมปังดังกล่าวมีลักษณะเป็นหลุมเป็นบ่อ ตะปุ่มตะป่ำ ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้เธออาเจียนออกมาทุกครั้งหลังจากที่เห็นภาพของขนมปังดังกล่าว และมีอาการรุนแรงถึงขั้นต้องเข้าโรงพยาบาลกันเลยทีเดียว

นอกจากนี้พวกนักจิตวิทยายังให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่า การที่คนรู้สึกกลัวหรือไม่ชอบภาพอะไรก็ตามที่มีรูเออะ ๆ อาจเป็นเพราะพวกเขาเคยมีประสบการณ์เลวร้ายเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นมาก่อน ทั้งที่เกิดจากการกระทำของคนด้วยกันเอง หรือสัตว์ต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้ว่าเป็นอันตรายและควรหลีกเลี่ยง แต่ยังมีสิ่งของอื่นที่สามารถนำไปสู่ความกลัวได้เหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่น เมล็ดฝักบัว หินพัมมิส หลุมในเนื้อฟิน รูขุมขนหรือตัวรับสัญญาณของปลาฉลาม รูในผนังคอนกรีต ไม้ที่โดนแมลงเจาะ ภาพขยายของรูขุมขน หลุมบนผนังที่เกิดจากการผุกร่อน ไขกระดูก รังตัวต่อ รังผึ้ง รังมด และฟองเป็งในเนื้อขนมปัง

เนื่องจากโรคกลัวรูนั้นเกิดขึ้นจากภาวะความกลัวในจิตใจ ดังนั้นจึงไม่สามารถรักษาให้หายได้ด้วยยา แต่จำเป็นจะต้องได้รับการรักษาจากจิตแพทย์ในกรณีที่มีอาการรุนแรง โดยเราจะสามารถสังเกตได้ว่าอาการกลัวรูของตนเองมีความรุนแรงหรือไม่ ด้วยการสังเกตง่าย ๆ ดังนี้

1. เมื่อรู้สึกว่าตนเองมีภาวะซึมเศร้า
2. เมื่อความกลัวนั้นกลายเป็นเรื่องที่ไม่มีเหตุผล
3. เมื่อมีอาการกลัวติดต่อกันนานกว่า 6 เดือน

ทั้งนี้ในการรักษาจะต้องมีการบูรณาการหลาย ๆ อย่างควบคู่กัน ทั้งการบำบัดพฤติกรรม การเอาชนะความกลัวด้วยวิธีทางจิตวิทยา และถ้าหากมีภาวะซึมเศร้าร่วมด้วยก็จำเป็นจะต้องใช้ยาต้านอาการซึมควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ผู้ป่วยมีสภาวะจิตใจที่ดีและพร้อมจะเอาชนะความกลัวได้⁵

⁵ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, เส้นทางสุขภาพดี: โรคกลัวรู Trypophobia ภาวะโฟเบียที่อาจร้ายแรงกว่าที่คิด, เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/โรคกลัว>

โรคกลัวอื่น ๆ

คนที่กลัวอะไรก็ตามที่ไม่สมเหตุสมผล นั้นก็นับได้ว่าเป็นโรคกลัวทั้งสิ้น โดยสังเกตได้จากสิ่งที่กลัวนั้นไม่สามารถสร้างภัยอันตรายต่อผู้ป่วยได้ แต่ผู้ป่วยก็ยังกลัวสิ่งนั้นอยู่แม้จะรู้ว่าสิ่งที่กลัวนั้นไม่มีอันตรายใด ๆ เลย⁶

“โรคกลัว (Phobia)” ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงานชุด โรคกลัว (phobia) เป็นอย่างมาก ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลทางการแพทย์ซึ่งสามารถอธิบายหลักการเกี่ยวกับโรคกลัวได้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งตรงกับข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด โรคกลัว (phobia) เป็นอย่างมาก แต่กระนั้นข้าพเจ้าจึงได้ค้นคว้าข้อมูลทางธรรมที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพที่ทำให้นึกถึงพยาธิสภาพเกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้าดังหัวห่อต่อไป

อิทธิพลจากสังคม

ในผลงานชุด โรคกลัว (Phobia) ที่ข้าพเจ้าได้จัดทำขึ้นนั้น แรกเริ่มได้แรงบันดาลใจมาจากการสังเกตสังคม โดยเฉพาะสังคมออนไลน์ (Social Network) โดยแรกเริ่มได้มีการแชร์ภาพเต้านมมีรู

ภาพที่ 3 ภาพปรสิติกินนม

ที่มา: WowBoom, นักสืบจำเป็น กับ คติปรสิติกินนม, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าถึงได้จาก

http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html

⁶ Kypsan, โรคกลัว, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.bloggang.com/viewprofile.php?id=kypsan&action=viewprofile>

ซึ่งภาพนี้ได้ทำให้เกิดความหวาดกลัวและคำถามในสังคมมากมายว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพนั้นคืออะไร เป็นโรคอะไร เกิดขึ้นได้อย่างไร จนเมื่อข้าพเจ้าได้ค้นคว้าข้อมูล จึงได้ทราบข้อมูลมาจาก “นักสืบจำเป็น กับ คดีปรสติดกินนม” ในเว็บไซต์ http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html โดยมีข้อมูลและข้อสังเกตเกี่ยวกับภาพปรสติดกินนม

โดยต้นเรื่องได้มีการกล่าวอ้างจากข้อมูลที่มีการเตือนส่งต่อกันมาว่า เสื่อในการผลิตมาจากหลากหลายที่ คุณควรซักก่อนใส่ มิเช่นนั้นอาจมีเชื้อปรสติด ปนมาทำให้นม โดยมีการกล่าวถึงนักมนุษย์วิทยาชื่อ Susan McKinley เดินทางกลับจากคณะเดินทาง จาก อเมริกาใต้ เกิดมีผื่นคันที่อกซ้าย และเธอคิดว่า รูที่นม จะหายไปไม่ช้า จึงไม่สนใจอะไร พออาการหนักขึ้นไปหาหมอ หมอวินิจฉัยไม่ได้ เพื่อนแนะนำผู้เชี่ยวชาญให้ไปรักษา แต่ไม่พบจึงรอพบผู้เชี่ยวชาญอยู่ถึง 2 อาทิตย์ พอแกะผ้าปิดแผลออกก็พบว่ามามีตัวอ่อนมากมายคืบ ยั้วเยี้ย อยู่ในหัวนมเธอ

ทางนักสืบจำเป็น ได้ให้ข้อสังเกตว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ การไม่ซักเสื่อในใหม่ ก็ Susan McKinley เธอกลับจาก อเมริกาใต้ แล้วผื่นขึ้นนม Susan McKinley ไม่เห็นมีอะไรเชื่อมโยงกับเสื่อในใหม่ กลับมาถึงบ้านมีผื่นขึ้นนม แล้วก็รู้ด้วยซึ่งคนปกติจะไปหาหมอดังตั้งแต่วันแรกที่เกิดอาการประหลาดนี้ แต่ชุมชนรอถึง 2 อาทิตย์ ทำให้ข้อมูลนี้ขาดน้ำหนัก สุดท้ายจึงได้พบภาพฝักบัว จึงนำมาเปรียบเทียบให้ดูว่า คล้ายคลึง กับ ภาพปรสติดกินนม จึงสามารถสรุปได้ว่าเกิดจากการตกแต่งภาพ ฝักบัว แต่งให้เป็นสีชมพู แล้วเอาไปซ้อนกับ นม

ภาพที่ 4 ภาพฝักบัว

ที่มา: WowBoom, นักสืบจำเป็น กับ คดีปรสติดกินนม, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html

ภาพที่ 5 ภาพขยายปริสติทินนม

ที่มา: WowBoom, นักสืบจำเป็น กับ คติปริสติทินนม, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html

จากการสังเกตภาพข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่า ภาพบริเวณด้านนอกรูผิวหนังยังมีสภาพดีอยู่ และภาพจะละเอียดกว่า บริเวณ รังปรสิตมาก เนื่องจากภาพมาจาก 2 แหล่งที่ความละเอียดภาพไม่เท่ากัน⁷

และหลังจากที่หลาย ๆ คนก็ทราบแล้วว่าทั้งหมดนั้นเป็นภาพตัดต่อ แต่ก็ยังมีคนนำภาพที่ลักษณะนี้ออกมาเผยแพร่อยู่จนปัจจุบัน ซึ่งก็มีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่เกิดอาการหวาดกลัว โดยข้อมูลที่ข้าพเจ้าพบเจอได้ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความหวาดกลัวของผู้คนในสังคม ซึ่งสามารถอธิบายได้ทั้งทางแพทย์และทางธรรมดั่งหัวข้อที่จะกล่าวถึงต่อไป ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานชุด โรคกลัว (Phobia)

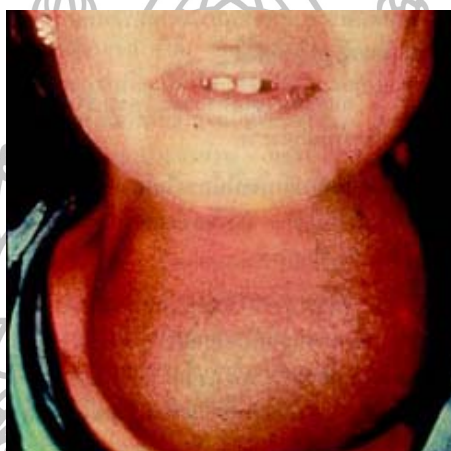
อิทธิพลจากภาพถ่าย

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “โรคกลัว” นั้นได้รับอิทธิพลที่สำคัญจากภาพถ่ายที่ทำให้ความรู้สึกถึงสภาวะของโรคภัยไข้เจ็บ และลักษณะทางกายภาพที่แสดงออกถึงความน่าเกลียด น่ากลัว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน โดยข้าพเจ้าได้แบ่งภาพจากหมวดหลัก ๆ ดังนี้

⁷ Wow Boom, นักสืบจำเป็น กับ คติปริสติทินนม, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html

ภาพโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง

ภาพของโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงนั้นเป็นภาพที่เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญ ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยภาพเหล่านี้เป็นข้อมูลขั้นต้น ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ต่อยอดทางจินตนาการ จากโรคที่มีอยู่จริงไปยังจิตภาพถึงภาพของโรคที่เกินจริง เพราะธรรมชาติของมนุษย์จะไม่สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมาได้ ถ้าปราศจากการเรียนรู้ของข้อมูลที่มีอยู่ก่อนหน้า โดยเมื่อข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์จากภาพเหล่านี้ข้าพเจ้าจึงสามารถต่อยอดทางความคิดมาสู่ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้ได้ ซึ่งภาพโรคเหล่านี้จะเป็นภาพของโรคที่แสดงอาการออกมาทางกายภาพ

ภาพที่ 6 ภาพโรคคอปอก

ที่มา: สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, โรคคอปอกจากการขาดไอโอดีน, เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html

ภาพที่ 7 ภาพมะเร็งช่องปาก

ที่มา: คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, โครงการช่วยเลิกบุหรี่, เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก http://www.dent.cmu.ac.th/smoking_cessation/ourteam.php

ภาพโรคกลัวรู (Trypophobia)

เป็นภาพตัดต่อของโรคที่ไม่มีอยู่จริง ที่เผยแพร่กันอย่างแพร่หลายในสังคมออนไลน์ ซึ่งมีไว้กลั่นแกล้งกัน หรือมีไว้ทดสอบอาการของโรคกลัวรู ซึ่งให้ผลทางสายตารุนแรง ซึ่งเมื่อได้ดูภาพต่อไปนี้แล้ว ทำให้ข้าพเจ้าเกิดอาการขนลุกในทันที ซึ่งเป็นภาพที่ใช้ในการทดสอบสภาวะความกลัวที่ไม่สมเหตุสมผล เนื่องจากภาพเหล่านี้เป็นเพียงรูปภาพที่ถูกสร้างขึ้นมาด้วยเทคนิคตัดต่อภาพ ซึ่งผู้ที่ดูแล้วรู้สึกกลัวก็ทราบดีว่าภาพเหล่านั้นเป็นภาพตัดต่อ ซึ่ง ณ จุดนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามก็เกิดขึ้นว่าทำไมคนที่มีอาการกลัวรวมถึงตัวข้าพเจ้าถึงรู้สึกหวาดกลัวภาพเหล่านั้น

ภาพที่ 8 Trypophobia 3

ที่มา: Cyst Bursting, **Trypophobia-x**, accessed March 25, 2016, available from <http://cystbursting.com/trypophobia/attachment/trypophobia-x/>

รูปภาพนี้เป็นรูปภาพที่ใช้เทคนิคตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop เป็นการตัดต่อภาพโดยใช้เม็ดบัวจำนวนมากมาตัดต่อลงไปบนอวัยวะของมนุษย์ ซึ่งภาพนี้ทำให้รู้สึกถึงโรคภัยบางอย่าง ที่ไม่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นโรคอะไร แต่การปะทะทางสายตาแรกที่เห็นภาพนี้ ข้าพเจ้าเกิดอาการขนลุก รู้สึกน่ากลัว โดยแต่ละภาพนั้นไม่ปรากฏชัดว่าใครเป็นผู้สร้างสรรค์

ภาพที่ 9 Trypophobia 4

ที่มา: Phobiafor, **Ultimate Trypophobia Test-The Fear of Holes Test**, accessed March 25, 2016, available from <http://www.phobiafor.com/2016/01/ultimate-trypophobia-test-fear-of-holes.html>

ภาพข้างบนนี้เป็นภาพที่ใช้เทคนิคตัดต่อภาพด้วยโปรแกรม Photoshop เช่นกัน ซึ่งเป็น การนำเม็ดบัวมาตัดต่อลงบนผิวหนังของมนุษย์ โดยใช้ผู้หญิงที่ให้อารมณ์ความรู้สึกสับสน มาตัดกัน กับรูปที่เกิดขึ้นบนผิวหนัง ซึ่งภาพนี้ให้ความรู้สึกที่ขัดแย้งกันมาก จึงทำให้เกิดผลทางสายตาและ อารมณ์อย่างรุนแรง

ภาพอสุภะ

เป็นภาพที่ให้ความรู้สึกน่าเกลียด น่ากลัว ซึ่งให้ผลทางอารมณ์ไปในทางลบ ซึ่งเมื่อได้ดู ภาพเหล่านี้แล้ว ทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามต่อสังคมว่าทำไม มนุษย์ถึงกลัวสิ่งเหล่านี้ ที่แม้จะเป็นแค่ รูปภาพ ซึ่งรูปภาพเหล่านี้จะเป็นรูปภาพซากศพมนุษย์ในสภาพต่าง ๆ ซึ่งในผลงานชุด โรคกลัว (Phobia) นั้น ได้แสดงถึงลักษณะทางกายภาพที่ไม่สวยไม่งาม มีความเป็น

พยาธิสภาพสูง ซึ่งในทางธรรมนั้นได้มีข้อมูลที่สอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้าคือ อสุภกรรมฐาน ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงความไม่สวย ไม่งาม หรืออื่น ๆ ว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริง หรือจะ กล่าวได้ว่าไม่มีสิ่งใดที่มีสภาพงดงามที่แท้จริงนั่นเอง

อสุภ แปลว่า ไม่สวย ไม่งาม ธรรมเนียม แปลว่า ตั้งอารมณ์ไว้ให้เป็นการเป็นงาน รวมได้ความว่า ตั้งอารมณ์เป็นการเป็นงานในอารมณ์ที่เห็นว่า ไม่มีอะไรสวยสดงดงาม มีแต่ความสกปรก โสโครก น่าเกลียด อสุภธรรมเนียมมี 10 อย่าง เป็นธรรมเนียมด้านพิจารณา โดยใช้อารมณ์จิตใคร่ครวญพิจารณา เพื่อไม่ให้เรายึดติดกับแต่กับรูปลักษณ์ที่สวยงาม อสุภธรรมเนียมนี้แบ่งให้พิจารณาอยู่ 10 อย่างด้วยกันดังนี้

1. อุทฐมาตกอสุภ คือ ร่างกายของคนและสัตว์ที่ตายไปแล้ว มีร่างกายขึ้นบวมพองหรือเรียกอีกอย่างว่าศพขึ้นอืดนั่นเอง

ภาพที่ 10 ภาพอุทฐมาตกอสุภ

ที่มา: พลังธรรม, อสุภธรรมเนียม แบบฮาร์ดคอร์ ขวัญอ่อนห้ามเข้า เดี่ยวจะไม่เจริญอาหาร, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.palungdham.com/t956.html>

2. วินีลกอสุภ เป็นร่างกายที่มีสีเขียว สีแดง สีขาว ปะปนกัน สีแดงจะอยู่ใต้ผิวหนังที่มีเนื้อนุ่ม สีขาวจะอยู่ใต้ผิวหนังที่มีน้ำเหลืองน้ำหนองมาก สีเขียวที่มีฝ้าสีเขียวคลุม

ภาพที่ 11 ภาพวินิลกอสูก

ที่มา: พลังธรรม, อสุภกรรมฐาน แบบฮาร์ดคอร์ ขวัญอ่อนห้ามเข้า เดี่ยวจะไม่เจริญอาหาร, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.palungdham.com/t956.html>

3. วิบุพพกอสูก เป็นชาคศพที่มีน้ำเหลืองไหล

ภาพที่ 12 ภาพวิบุพพกอสูก

ที่มา: พลังธรรม, อสุภกรรมฐาน แบบฮาร์ดคอร์ ขวัญอ่อนห้ามเข้า เดี่ยวจะไม่เจริญอาหาร, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.palungdham.com/t956.html>

4. วิถีททกอสูก คือ ซากศพที่มีร่างกายขาดเป็นสองท่อน

ภาพที่ 13 ภาพวิถีททกอสูก

ที่มา: พลังธรรม, อสุภกรรมฐาน แบบฮาร์ดคอร์ ขวัญอ่อนห้ามเข้า เดี่ยวจะไม่เจริญอาหาร, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.palungdham.com/t956.html>

5. วิภขยิตกอสูก เป็นร่างกายของซากศพที่ถูกสัตว์ขี้แย่งกัดกิน

ภาพที่ 14 ภาพวิภขยิตกอสูก

ที่มา: B. P. Boy, พิธีกรรม แร้งกินศพ ! ใครใจไม่กล้าห้ามเข้ามา สยองจริง!, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.dek-d.com/board/view/1496215/>

6. วิชิตตกอสูก เป็นซากศพที่ถูกทอดทิ้งไว้จนส่วนต่าง ๆ กระจาย

ภาพที่ 15 ภาพวิชิตตกอสูก

ที่มา: สมบัติ นุรณประพฤษย์, อสุภะ 10, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://115510805013-0.blogspot.com/2013/12/10.html>

7. ทตวิกขิตตกอสูก คือ ซากศพที่ถูกสับฟันเป็นท่อนน้อยและท่อนใหญ่

ภาพที่ 16 ภาพทตวิกขิตตกอสูก

ที่มา: Maew Meaw, รวมรูปฆ่าหั่นศพ...สำหรับขาโหดเท่านั้น, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.clipmass.com/story/4414>

8. โลหิตกอสูก คือ ซากศพที่มีเลือดไหลออกมา

ภาพที่ 17 ภาพโลหิตกอสูก

ที่มา: Maew Meaw, รวมรูปฆ่าหั่นศพ...สำหรับขาหัดเท่านั้น, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.clipmass.com/story/4414>

9. ปุพุกอสูก คือ ซากศพที่เต็มไปด้วยหนอนไซศพ

ภาพที่ 18 ภาพปุพุกอสูก

ที่มา: พลังธรรม, อสุภกรรมฐาน แบบฮาร์ดคอร์ ขวัญอ่อนห้ามเข้า เดี่ยวจะไม่เจริญอาหาร, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.palungdham.com/t956.html>

10. อัญฐกอสุก คือ ซากศพที่มีแต่กระดูก

ภาพที่ 19 ภาพอัญฐกอสุก

ที่มา: สมบัติ นุรณประพฤษย์, อสุภะ 10, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://115510805013-0.blogspot.com/2013/12/10.html>

ภาพที่ 20 ภาพศพ

ที่มา: วัดเกาะวาลูการาม, กระชู่: อสุภะกรรมฐาน, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.watkoh.com/forum/showthread.php?4212-อสุภะกรรมฐาน/page3>

การพิจารณาภาพศพนั้นเป็นการพิจารณาว่าซากศพนั้นเป็นอย่างไร มีสภาพอย่างไร เมื่อตายไปแล้วจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ยึดติด ว่าสวย ว่างาม นั้นไม่มีอะไรคงอยู่ตลอดไป การยึดติดกับความสวย ความงาม สุกท้ายแล้วจะกลายเป็นสิ่งที่เปล่าประโยชน์ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็น สิ่งที่มีอยู่จริงภายใต้ร่างกายอันสมบูรณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับอสุภกรรมฐานนั้นมีความสำคัญมาก ซึ่งข้าพเจ้าได้เน้นในการจับ ความรู้สึกและอารมณ์ของภาพที่นำมาทดสอบ มาใช้ในผลงานชุด โรคกลัว (phobia) ซึ่งเป็นผลงาน ที่แสดงถึงความ น่ากลัว น่าสยดสยอง และความไม่สมบูรณ์ทางกาย⁸

อิทธิพลทางศิลปกรรม

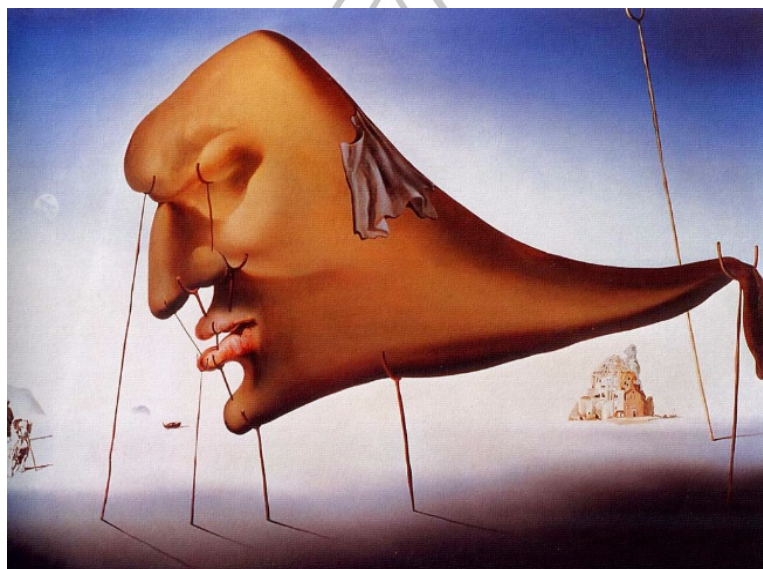
ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด โรคกลัว (Phobia) นั้น ข้าพเจ้าได้อิทธิพลทาง ศิลปกรรมทั้งเชิงรูปแบบ และแนวความคิด โดยรูปแบบที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมานั้นเป็นศิลปะที่มี รูปแบบเหนือจริง ยังมีศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานที่ให้อารมณ์ความรู้สึกถึงสภาวะ โรคกลัว ด้วย เทคนิคและแนวความคิดที่สอดคล้องกับแนวทางการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานของข้าพเจ้า

อิทธิพลจากศิลปะลัทธิเหนือจริง

ผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้น มีลักษณะของรูปแบบการสร้างสรรค์ในลักษณะ ของแนวเหนือจริง (Surrealism) โดยศิลปะแนวเหนือจริงนั้น เกิดขึ้นตอนต้นของศตวรรษที่ 20 ใน ประเทศฝรั่งเศส มีการต่อยอดมาจากศิลปะดาดา (Dada) โดยศิลปะแนวนี้นั้นเป็นศิลปะที่ทำการ ถ่ายทอดความฝันออกมาสู่ความจริง ด้วยจิตไร้สำนึก ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่ว่า มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก ซึ่งเราฝังความอยากอันมิได้ขัดเกลาเอาไว้ จน ทำให้รู้สึกถึงความป่าเถื่อนยังมีได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ซึ่งการ สร้างสรรค์นั้นจะถ่ายทอดออกมาจากภาพที่ประกอบขึ้นมาจากจิตไร้สำนึก ลักษณะของผลงาน แนวเหนือจริงนั้นจะเป็นการสร้างภาพที่แตกต่างออกไปจากความเป็นจริง เป็นงานศิลปะที่ช่วย ถ่ายทอดความฝันหรือจิตใต้สำนึกออกมาเป็นผลงานศิลปะ ศิลปะแนวนี้นี้มีความสำคัญอยู่ที่ การ แสดงออกของจิตไร้สำนึกอย่างอิสระ-ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์ จินตนาการ

⁸ ลานพุทธศาสนา, อสุภกรรมฐาน, เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559, เข้าได้จาก <http://www.larnbuddhism.com/grammathan/asupa1.html>

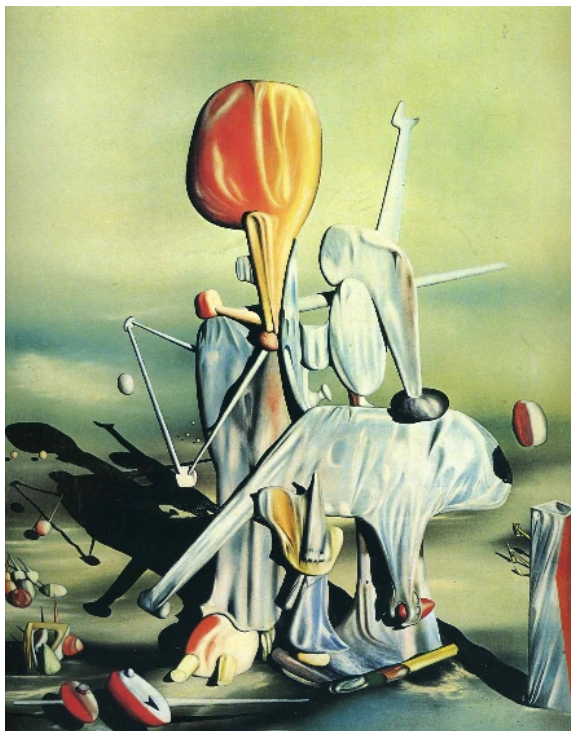
ในอดีตมนุษย์ดำรงอยู่ในสังคมด้วยกฎเกณฑ์เท่านั้น ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปเรามีความรู้ทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น เราเริ่มเข้าใจตนเองมากขึ้น งานศิลปะแนวเหนือจริงเปรียบเสมือนการตั้งคำถามกับขนบเก่า ๆ หรืออาจเรียกว่าหันหลังให้กับขนบแบบเก่า ๆ และให้ความสำคัญกับความ เป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น โดยความเป็นปัจเจกบุคคลนี้สำหรับศิลปะแนวเหนือจริงนั้น ให้ความสำคัญกับจิตใต้สำนึกของแต่ละปัจเจกบุคคล ซึ่งแต่ละคนมีภาพได้สำนึกไม่เหมือนกัน สิ่งเหล่านี้เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของศิลปะรูปแบบเหนือจริง⁹

ภาพที่ 21 ภาพผลงานของ Salvador Dalí

ที่มา: Art and Design Inspiration, **Salvador Dalí – Eccentric Genus**, accessed May 8, 2016, available from <http://artanddesigninspiration.com/salvador-dali-eccentric-genus/>

⁹ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ออกแบบนวัตกรรมทัศนศิลป์: ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism), เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก https://www.facebook.com/note.php?note_id=170061053030464

ภาพที่ 22 ภาพผลงานของ Yves Tanguy

ที่มา: Wiki Art, **Through Birds Through Fire But Not Through Glass**, accessed May 8, 2016, available from <http://www.wikiart.org/en/yves-tanguy/through-birds-through-fire-but-not-through-glass-1943>

จากภาพที่ 21-22 นั้นเป็นภาพตัวอย่างผลงานศิลปะลัทธิเหนือจริง โดยผลงานนั้นจะสร้างรูปร่างรูปทรงขึ้นมาใหม่ ตามจินตนาการของศิลปิน โดยรูปร่างรูปทรงเหล่านี้จะมีสภาพที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง อันเนื่องมาจากการใช้จิตไร้สำนึกหรือ ให้สัญชาตญาณอยู่เหนือเหตุและผลทำให้ผลงานที่ออกมานั้นปราศจากกฎเกณฑ์

อิทธิพลทางแนวความคิด

ผลงานชุด โรคกลัว (Phobia) ข้าพเจ้ายังได้ศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์จากศิลปิน 3 ท่านโดยศิลปินแต่ละท่านนั้นข้าพเจ้าได้ศึกษาแบบอย่าง ทั้งเทคนิค วิธีการและแนวความคิด ซึ่งศิลปินแต่ละท่านต่างก็มีการสร้างสรรค์ผลงานที่สอดคล้องกับแนวความคิดของผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคกลัว โดยศิลปินทั้ง 3 ท่านมีดังนี้

1. Colin Christian

ภาพที่ 23 ภาพ Colin Christian

ที่มา: **Colin Christian**, accessed March 22, 2016, available from <http://designertoyawards.com/board/colin-christian>

Colin Christian เกิดเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2507 ณ ประเทศอังกฤษ กรุงลอนดอน โดยเขาเริ่มต้นอาชีพของเขาด้วยการเป็นศิลปิน และเป็นผู้จัดการเวทีในคลับขนาดใหญ่ในภาคใต้ของอังกฤษ ต่อมาได้ทำธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ซึ่งผลงานสร้างสรรค์ของเขานั้นก็ได้รับอิทธิพลมาจากวิถีชีวิตของเขานั่นเอง โดยผลงานสร้างสรรค์ของเขานั้นจะเป็นงานประติมากรรม fiber grass โดยผลงานส่วนใหญ่ของเขาจะผลงานที่ใช้สัญลักษณ์เป็นผู้หญิง โดยทำให้มีลักษณะคล้ายตุ๊กตา โดยมีการแต่งกายแฟชั่นรูปแบบล้ำสมัย ผสมผสานกับผู้หญิงที่อยู่ตามสถานบันเทิงยามกลางคืน รูปแบบมีความเป็นศิลปะประชานิยม (Pop Art) ตามแบบประสพการณ์และวิถีชีวิตของเขาเมื่อต้นปี ค.ศ. 2015 เขาได้จัดนิทรรศการ “Trypophobia” โดยเขาได้นำงานประติมากรรมในรูปแบบของเขานั้น มาแต่งผิวหนังด้วยรูปร่างมากมาย โดยใช้สัญลักษณ์ที่มีลักษณะเหมือนสิ่งแปลกปลอมคล้ายฟันที่ขึ้นอย่างผิดปกติตามบริเวณผิวหนังของประติมากรรมของเขา โดยให้ความรู้สึกถึงความเป็นพยาธิสภาพในร่างกายมนุษย์

ภาพที่ 24 ผลงานของ Colin Christian 1

ที่มา: Shishigami, **Colin Christian: "Trypophobia"** January 3 - Feb 28 2015, accessed March 8, 2016, available from <http://www.shishigami.com/srfa/trypophobia/>

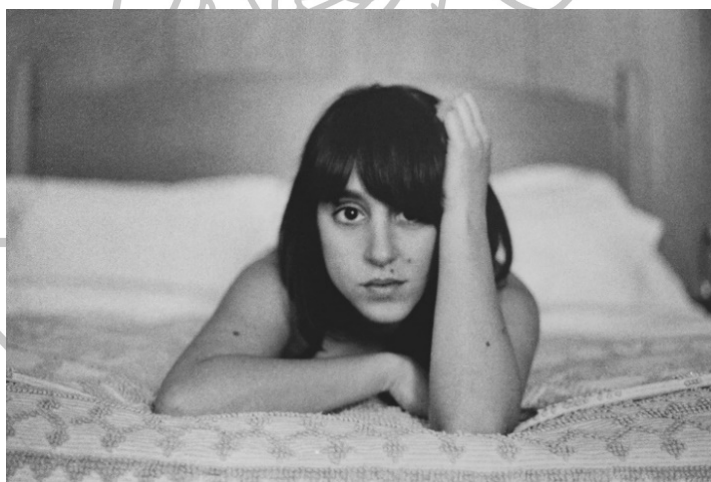
ภาพที่ 25 ผลงานของ Colin Christian 2

ที่มา: SAS Colin, **Colin Christian "Fangoria" Sculpture**, accessed March 25, 2016, available from <http://sasandcolinchristian.bigcartel.com/product/colin-christian-fangoria-sculpture>

การใช้ทัศนธาตุในผลงานสร้างสรรค์ของเขานั้น จะนำเสนอการสร้างสรรค์ด้วยรูปของรายละเอียดที่อยู่ภายในรูปทรงเป็นสำคัญ เช่น การใช้สัญลักษณ์อย่างเศษกระดูกที่มีลักษณะคล้าย ๆ ฟันปลายแหลมจำนวนมาก หรือสร้างกลุ่มรูขนาดเล็กกระยะความห่างที่มีความถี่สูง เมื่อมอง

ภาพรวมจะเกิดกลุ่มจุดเล็ก ๆ ขึ้นตามรูปทรงใบหน้า โดยปกติแล้วผลงานของเขานั้นจะใช้ใบหน้าผู้หญิงที่สะอาด แก้มอมชมพู ตาโต คล้ายการ์ตูน มีกลิ่นอายของงานศิลปะแบบ Pop Art ที่ให้ความรู้สึกสวยงาม ทันสมัย มีกลิ่นอายของสังคมในศตวรรษที่ 20 แต่ในผลงานชุด “Trypophobia” เขาได้ใช้สิ่งแปลกปลอมทำลายรูปลักษณะที่สวยงามของใบหน้า ทำให้เกิดความ ตัดกันระหว่างวัสดุและรูปทรงหลัก การแสดงผลงานชุดนี้ของเขา เป็นสร้างของภาพที่ต้องมองผลงานโดยรวมทั้งหมดในครั้งเดียว เพื่อตั้งคำถามต่อผู้เสพผลงานว่าทำไมผู้คนถึงกลัว (Trypophobia) หรือหลุมจำนวนมากที่อยู่ติดกัน ออกมาในลักษณะการก่อตัวที่ผิดปกติทางกายภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สร้างความรังเกียจอย่างรุนแรงทางกายภาพ ไม่ต่างไปจากความรู้สึกขยะแขยงในการเห็นศพที่น่าเบื่อ แม้เมื่อไม่มีอันตรายที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งดูเหมือนว่าความกลัวเหล่านี้จะเป็นความกลัวทางชีวภาพ เนื่องจากในรูเหล่านี้จะมีบางอย่างซ่อนอยู่ภายใน¹⁰

2. Angela Buron

ภาพที่ 26 ภาพ Angela Buron

ที่มา: Portrait slam, **SERIES #4**, accessed May 5, 2016, available from <http://www.portraitslam.com/exclusive-series-4/>

¹⁰5T1V, **Trypophobia by Colin Christian**, accessed March 5, 2016, available from <http://disinfo.com/2014/12/trypophobia-colin-christian/>

Angela Buron เธอเป็นศิลปินช่างภาพชาวสเปน ผลงานของเธอจะมีรูปแบบเหนือจริง เธอสร้างสรรค์ผลงานจากการรวมส่วนของร่างกายที่แตกต่างกัน และจัดชิ้นส่วนเหล่านั้น ด้วยวิธีการใหม่ ๆ ที่เกินจริง เช่น นำปากไปติดอยู่ที่เต้านม นำแขนกับขามมาต่อประกอบกันให้เป็นเสมือนอวัยวะชิ้นเดียวกัน โดยเธอได้สร้างผลงานเหล่านี้เป็นประจำ จากความรู้สึกอารมณ์ภายในที่มีปัญหาของตัวเอง เช่นความรู้สึกหวาดกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง หรือความรู้สึกที่ว่างเปล่า ไม่มีจุดหมาย ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างสรรค์แตกต่างไปจากกฎเกณฑ์ทางธรรมชาติ¹¹

โดยผลงานของเธอนั้น เป็นการสร้างรูปทรงอิสระขึ้นมาใหม่ ด้วยอวัยวะที่อยู่ในร่างกายที่ถูกนำมาจัดการใหม่ด้วยตำแหน่งที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง โดยใช้การประกอบชิ้นใหม่ของอวัยวะเพียงไม่กี่อย่างในภาพเดียว หรือจัดการกับอวัยวะภายในร่างกายให้ผิดเพี้ยน บิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริง ด้วยเทคนิคการถ่ายภาพระดับสูง และมาจบด้วยเทคนิคตัดต่อภาพในคอมพิวเตอร์ ซึ่งผลงานจะแสดงถึงสภาวะของความกลัวที่เกิดขึ้นภายใน และแสดงถึงภาพจินตนาการที่เกิดขึ้นจากความหวาดกลัวภายในจิตใจ ด้วยผลงานที่สร้างด้วยจินตนาการอันไร้ขอบเขต ด้วยวัสดุที่ใกล้ตัวเธอที่สุด

เมื่อวิเคราะห์รูปแบบงานและแนวความคิดของศิลปินท่านนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามีความใกล้เคียงของศิลปินท่านนี้มาก ทั้งเรื่องของรูปแบบการสร้างสรรค์ที่ใช้เทคนิคการตัดต่อภาพด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้อวัยวะในร่างกายมาจัดการในรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากความเป็นจริง โดยที่มีแนวความคิดในเรื่องของการแสดงออกจากความกลัวที่อยู่ภายในจิตใจต่อบางสิ่งบางอย่าง โดยภาพที่เกิดขึ้นนั้นมาจากจินตนาการอันเกินจริงที่อยู่ภายใต้ความกลัวเช่นเดียวกันกับผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

¹¹ ไทเบอร์เรียนซอร์ส, งานศิลปะ “นู้ด” ที่สร้างสรรค์ขึ้นจาก “ความกลัว”, เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม 2559, เข้าได้จาก <http://jaowkonglok.com/งานศิลปะ-นู้ด-ที่สร้าง/>

ภาพที่ 27 ผลงานของ Angela Buron 1

ที่มา: Angela Buron, **Pa ta ta**, accessed May 5, 2016, available from <http://www.angelaburon.com/>

ภาพที่ 28 ผลงานของ Angela Buron 2

ที่มา: Angela Buron, **Looped**, accessed May 5, 2016, available from <http://www.angelaburon.com/>

3. John Plato Vassocopoulos

ภาพที่ 29 ภาพ John Plato Vassocopoulos

ที่มา: Baird Television, **John Vassos (1898 - 1985)**, accessed May 8, 2016, available from <http://www.bairdtelevision.com/Vassos.html>

John Plato Vassocopoulos เกิดวันที่ 23 ตุลาคม 2441 เสียชีวิตเมื่อ 6 ธันวาคม 2528 เขาเกิดที่ประเทศตุรกี และได้ย้ายไปอยู่ที่ สหรัฐอเมริกา โดยเขาได้เรียนศิลปะที่นั่น และประกอบอาชีพนักวาดภาพประกอบ ผลงานวาดภาพประกอบของเขามีมากมาย และในปี 1931 เขาได้ออกหนังสือ Phobia ซึ่งเป็นหนังสือภาพงานศิลปะของเขา ลักษณะงานจะเป็นงานภาพประกอบที่บรรยายถึงสภาวะ Phobia หรือความหวาดกลัวประเภทต่าง ๆ ด้วยรูปแบบ art deco โดยเขามีที่ปรึกษาเป็นนักจิตวิเคราะห์ท่านหนึ่ง โดยในหนังสือภาพของเขานั้นจะมีงานที่ใช้องค์ประกอบแบบบิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริง เขาจะใช้ตัวละครสมมติ ที่ตกอยู่ในห้วงของความหวาดกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง โดยผลงานภาพของเขานั้นจะแบ่งประเภทของความกลัวในแต่ละภาพอย่างชัดเจนเช่น คนกลัวที่แคบ คนกลัวความสูง คนที่กลัวสัตว์เลื้อย เป็นต้น ผลงานของเขาจะใช้สีเพียงโทนเดียวในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยองค์ประกอบภาพที่บิดเบี้ยวคล้ายกับอยู่ในมิติแห่งความฝัน จะให้ความรู้สึกแฉะแฉะ สับสน หวาดกลัว ไปในคราวเดียวกัน¹²

¹²Socks, **Depicting Human Phobia: the Illustrations of John Vassos**, accessed May 8, 2016, available from <http://socks-studio.com/2013/11/20/depicting-human-phobia-the-illustrations-of-john-vassos/>

แม้งานภาพประกอบของเขานั้นจะมาจากทฤษฎีทางจิตวิทยาเป็นส่วนใหญ่ แต่ตัวเขานั้นก็ได้แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ที่แสดงออกถึงสภาวะความหวาดกลัวต่อบางสิ่งบางอย่างที่เขาต้องการจะสื่อออกมาจริง ๆ ซึ่งจุดนี้เองที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงแนวทางด้านความคิดในการสร้างสรรค์อันคล้ายคลึงกันกับผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเอง ที่ดึงสภาวะความหวาดกลัวที่มีอยู่ภายในสื่อสารออกมาผ่านผลงานศิลปกรรม แม้จะออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกันก็ตาม

ภาพที่ 30 ภาพ Acrophobia

ที่มา: Socks, **Depicting Human Phobia: the Illustrations of John Vassos**, accessed May 8, 2016, available from <http://www.bairdtelevision.com/Vassos.html>

ภาพที่ 31 ภาพ Acrophobia

ที่มา: Socks, **Depicting Human Phobia: the Illustrations of John Vassos**, accessed May 8, 2016, available from <http://www.bairdtelevision.com/Vassos.html>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน

ลำดับที่	ชื่อศิลปิน/เทคนิค	วัตถุประสงค์	รูปแบบ	วิเคราะห์
1	Colin Christian งานประติมากรรม fiber grass 	เพื่อตั้งคำถามต่อผู้เสพ ผลงาน ถึงโรคกลัวรู ว่าแม้จะทราบว่ามีสิ่ง อยู่ตรงหน้านั้นไม่มี อันตราย แต่ทำไมถึง เกิดความรู้สึกกลัว ขยะแขยง	เหนือจริง	เป็นการใช้จุดจำนวนมากบนพื้นที่ว่างบนรูปทรงของใบหน้า โดยผลงานสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึก น่ากลัว น่าขยะแขยง ได้ตามวัตถุประสงค์

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปิน (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อศิลปิน/เทคนิค	วัตถุประสงค์	รูปแบบ	วิเคราะห์
2	Angela Buron Digital Art 	เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกอารมณ์ภายในที่มีปัญหาของตนเอง เช่นความรู้สึกหวาดกลัว ต่อบางสิ่งบางอย่าง หรือความรู้สึกที่ว่างเปล่า ไม่มีจุดหมาย	เหนือจริง	เป็นการใช้เส้นหรือรูปทรงขนาดเล็ก เข้าไปในพื้นที่ว่างของรูปทรงใหญ่ ผลงานมีพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานมีทั้งความน่ากลัว และความรู้สึกที่ว่างเปล่าแฝงอยู่ตามจุดประสงค์ผลงาน
	John Vasso Illusion 	เป็นสร้างสรรค์ภาพโดยนำเสนอถึงสภาวะของความหวาดกลัวต่อบางสิ่งบางอย่างหรือที่เรียกกันว่าโรคกลัว	เหนือจริง	ใช้องค์ประกอบแบบบิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริง เขาจะใช้ตัวละครสมมติ ที่ตกอยู่ในห้วงของความหวาดกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง ใช้สีเพียงโทนเดี่ยวน้องค์ประกอบภาพที่บิดเบี้ยวคล้ายกับอยู่ในมิติแห่งความฝัน

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอผลงานด้วยเทคนิคตัดต่อด้วยโปรแกรมตัดต่อและตกแต่งภาพ โดยผลงานที่นำเสนอจะมีการแสดงถึงลักษณะทางกายภาพที่แสดงถึงความ เป็นพยาธิสภาพ โดยให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกกลัวที่ถูกจับด้วยโรคกลัวที่อยู่ในตัวผู้ดู โดยผลงานจะมีวิธีการดำเนินงานด้วยการหยิบสิ่งที่อยู่รอบตัว เช่น ผลไม้ พืชพันธุ์ หรืออวัยวะของสัตว์หรือมนุษย์ มาตัดต่อลงบนร่างกายของมนุษย์ด้วยตำแหน่งที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง โดยให้ผลลัพธ์ของ ผลงานมีลักษณะของความเป็นพยาธิสภาพ เพื่อกระตุ้นปฏิกิริยาของผู้รับชมผลงาน

วิธีการและขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ประมวลแนวความคิด
2. การรวบรวมข้อมูล
3. การพัฒนาและวิเคราะห์รูปแบบการสร้างสรรค์
4. วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ประมวลแนวความคิด

มนุษย์กับความกลัวเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ข้าพเจ้ากับความกลัวก็เช่นกัน ข้าพเจ้าเคยตั้งข้อสงสัยว่า ทำไมคนเรามากกลัวอะไรแตกต่างกันออกไป บางคนมีสิ่งที่กลัวมาก บางคนแทบไม่กลัวอะไรเลย แต่ไม่มีใครที่ไม่กลัวอะไรเลย อย่างน้อยคนทุกคนต้องมีความกลัวติดตัว เป็นสัญชาตญาณ การตื่นรนเอาตัวรอด จากความหิวโหย ความยากจน การหลีกเลี่ยงความล้มเหลว การไม่กล้าเผชิญหน้ากับความตาย หรือการป้องกันและหลบหนีโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ และอื่น ๆ ซึ่งเหล่านี้เป็นความกลัวพื้นฐาน แต่ก็มี ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่างที่ดูแล้วเป็นปกติในสังคม แต่ถ้าวิเคราะห์จริง ๆ แล้วจะดูไม่ค่อยสมเหตุสมผล อาทิเช่น ทำไมบางคนกลัวแมลงสาบ ทำไมบางคนกลัวจิ้งจก ทำไมบางคนกลัวกบ ทำไมบางคนถึงกลัวหนอน ซึ่งความกลัวต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นความกลัวที่ไม่สมเหตุสมผล เพราะสิ่งที่กลัวไปนั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ที่ทำร้ายได้อย่างเดียวคือสภาพจิตใจของผู้ที่กลัว โดยเฉพาะปัจจุบัน ที่ผู้คนเริ่มใส่ใจข้อมูลทางด้านสุขภาพ และในยุคบริโภคนิยมนี้เอง ที่ข้อมูลมีที่มาที่หลากหลาย มีทั้งจริงและไม่จริง โดยผู้เสพนั่นกว่าจะรู้ว่าข้อมูลจริงไม่จริงก็ต้องรอให้ผู้เชี่ยวชาญมายืนยัน หลายครั้งกว่าจะถึงตอนนั้น ก็สร้างความกลัวให้กับผู้คนแล้ว แม้ข้อมูลบางอย่างถ้าวิเคราะห์จริง ๆ แล้วจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก แต่ข้อมูลเหล่านั้นก็สร้างภาพความกลัวให้กับผู้บริโภคเหล่านั้นแล้ว ความกลัวที่เกินพอดีเหล่านี้จัดอยู่ในโรคกลัวอย่างหนึ่ง

ข้าพเจ้าเองก็มีความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง อย่างไรก็ตาม เหตุผล ซึ่งความกลัวเหล่านั้นเป็นความกลัวต่อลักษณะทางกายภาพ ไม่ได้กลัวเรื่องภัยอันตรายที่อยู่ในสิ่งนั้น มีหน้าซ้ำสิ่งเหล่านั้น ข้าพเจ้ารู้ดีว่าไม่ได้มีอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินแต่อย่างใด สิ่งเหล่านั้นเพียงทำให้ข้าพเจ้านึกถึงลักษณะของพยาธิสภาพ ที่อยู่ตามร่างกายมนุษย์อย่างเกินจริง โดยสภาวะความกลัวที่เกิดขึ้นภายในจิตใจที่เกินพอดีเหล่านี้เอง เป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “โรคกลัว” ขึ้นมา เพื่อแสดงออกถึงโรคที่มีลักษณะทางกายภาพที่ดูเกินจริง ที่สร้างจากสภาวะของโรคกลัวภายในตัวข้าพเจ้า ผ่านจินตนาการออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ ด้วยเทคนิค ดิจิตอลอาร์ต

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงาน คือ ข้อมูลจากภาพโรคภัยที่มีอยู่จริงและไม่จริงซึ่งให้ผลทางกายภาพต่อผู้ดู ข้อมูลภาพถ่ายจากวัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพถ่ายหรือข้อมูลจากโรคภัยไข้เจ็บที่มีอยู่จริงนั้น เป็นข้อมูลขั้นพื้นฐานที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ซึ่งให้ผลถึงผู้ดูต่อความรู้สึกเจ็บไข้ได้ป่วย ด้วยอาการที่แตกต่างกันออกไปซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

โดย “พยาธิสภาพ” (อ่านว่า พะยาทิสะพาบ) มาจากคำว่า พยาธิ กับ สภาพ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายคำว่า “พยาธิ” (พะยาทิต) ว่า เป็นความเจ็บไข้ เช่น โรคพยาธิ ส่วนคำว่า “สภาพ” คือ ความเป็นเองตามธรรมดาหรือตามธรรมชาติ เช่น สภาพความเป็นอยู่ สภาพดินฟ้าอากาศ ลักษณะในตัวเอง ภาวะ และธรรมชาติ คำว่า พยาธิสภาพ เป็นคำที่มักใช้ในทางการแพทย์ ที่บ่งบอกถึงลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในร่างกายของคนหรือสัตว์เมื่อเกิดโรค ซึ่งการศึกษาเรื่องราวของโรคที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องรู้ถึงสาเหตุและธรรมชาติของโรค รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของ

ร่างกายที่เกิดตามมาภายหลังการเกิดโรค ทั้งทาง กายวิภาคฯ ทางสรีรวิทยา และทางเคมี การศึกษาดังกล่าวนี้เป็นศาสตร์ที่เรียกว่า “พยาธิวิทยา” (Pathology)¹

ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งประเภทข้อมูลที่รวบรวมดังนี้ ข้อมูลรูปภาพของโรค ได้แก่

1. รูปภาพของโรคที่มีอยู่จริง
2. รูปภาพของโรคที่ไม่มีอยู่จริง

ข้อมูลภาคสนาม: ข้อมูลรูปภาพของโรค เป็นข้อมูลสำคัญที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะเป็นข้อมูลขั้นต้น ที่แสดงลักษณะทางกายภาพที่อยู่ในสภาวะพยาธิสภาพ

1. **รูปภาพของโรคที่มีอยู่จริง** เป็นข้อมูลจากโรคที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นภาพที่สร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับความน่ากลัวของสภาวะพยาธิสภาพ ซึ่งภาพที่นำมาใช้จะเป็นภาพที่ข้าพเจ้าพบเจออยู่เป็นประจำบนชองบุรี เป็นภาพที่ใช้เตือนคนที่สูบบุหรี่ให้เห็นแล้วรู้สึกถึงความน่ากลัวของโรคที่จะเกิดขึ้น โดยการสื่อสารด้วยภาพเพียงภาพเดียว ซึ่งสามารถสื่อถึงวัตถุประสงค์ของภาพนี้ได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 32 ภาพมะเร็งชองปาก

ที่มา: Postjung, สธ.เล็ง "เพิ่มขนาดภาพเตือน" ชองบุรี, เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559, เข้าได้จาก

<http://board.postjung.com/671169.html>

¹ ถันรักแปล, พยาธิสภาพ, เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559, เข้าได้จาก <http://th1.>

ภาพที่ 33 ภาพมะเร็งกล่องเสียง

ที่มา: Postjung, สช.เล็ง "เพิ่มขนาดภาพเตือน" ของบุหรี่, เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559, เข้าได้จาก <http://board.postjung.com/671169.html>

ภาพที่ 32-33 เป็นภาพที่มีอยู่บนซองยาสูบ เป็นภาพของโรคร้ายที่เกิดขึ้นจากการสูบบุหรี่ โดยความจริงแล้วโรคร้ายที่เกิดจากบุหรี่ยังมีทั้งโรคที่เกิดขึ้นภายในร่างกายไม่สามารถมองเห็นทางกายภาพได้ และโรคที่เกิดขึ้นโดยสามารถมองเห็นได้ โดยบนซองบุหรี่จะนำภาพลักษณะทางกายภาพของโรคที่เกิดขึ้นจากการสูบบุหรี่ เพื่อให้ผู้สูบบุหรี่รู้สึกหวาดกลัวกับโรคร้ายเหล่านี้

2. รูปภาพของโรคที่ไม่มีอยู่จริง เป็นภาพข้อมูลจากภาพตัดต่อโรคที่ไม่ได้เป็นโรคที่มีอยู่จริง เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะเป็นเทคนิคที่ต่อยอดมาจากลักษณะทางกายภาพของโรคที่มีอยู่จริง

ภาพที่ 34 ภาพ Trypophobia 5

ที่มา: Hallowholic, **Featured Fear: Trypophobia (fear of holes)**, accessed April 8, 2016, available from <https://hallowholic.wordpress.com/2015/10/09/featured-fear-trypophobia-fear-of-holes/>

ภาพที่ 34 เป็นภาพการตัดต่อเม็ดบัวลงบนลูกตาของมนุษย์ โดยจำนวนเม็ดบัวที่มีมากบนพื้นผิวลักษณะนี้ เป็นการกระตุ้นความรู้สึกกลัวที่ออกมาจากโรคกลัวในตัวของมนุษย์ โดยผู้ที่ดูนั้นจะมีอาการมากน้อยหรือไม่มีเลยแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนดูแล้วไม่รู้สึกลัว แต่บางคนดูแล้วรู้สึกกลัวจนเกิดอาการขนลุก ครั่นเนื้อครั่นตัว

ข้อมูลภาคสนาม:

เมื่อข้าพเจ้าได้พบตัวอย่างที่สามารถนำมาต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานแล้ว ข้าพเจ้าก็ดำเนินการค้นคว้าหาข้อมูลจากวัสดุ หรือวัตถุดิบที่จะนำมาถ่ายภาพเพื่อใช้เทคนิคตัดต่อภาพลงไปให้เกิดผลทางกายภาพที่แสดงถึงความเป็นพยาธิสภาพ โดยจะเน้นเรื่องของความผิดปกติที่เกิดขึ้นบนร่างกาย ด้วยลักษณะที่เกินจริง โดยได้ไปเดินหาวัตถุดิบตามตลาดสด ห้างสรรพสินค้า และสถานที่รอบตัว

ภาพที่ 35 ภาพฝักข้าวโพด

ภาพที่ 36 ภาพเหงือกปลา

ภาพที่ 37 ภาพผลเมล่อน

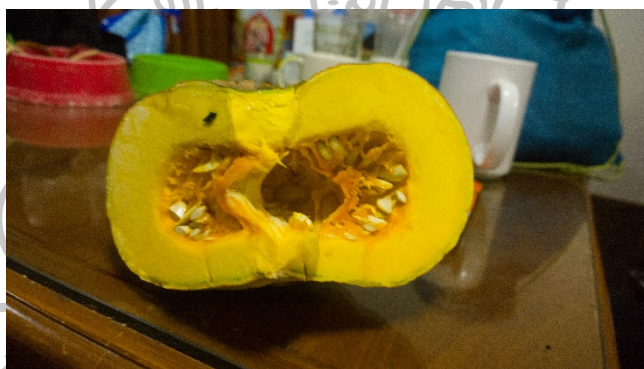
ภาพที่ 38 ภาพผลทับทิมเน่า

ภาพที่ 39 ภาพเสาวรส

ภาพที่ 40 ภาพมะละกอ

ภาพที่ 41 ภาพฟักทอง

ภาพที่ 42 ภาพผลส้ม

ภาพที่ 43 ภาพสลับประรด

โดยวัตถุดิบที่ข้าพเจ้าได้มานั้น ข้าพเจ้าจะนำมาผ่าหรือฉีกแฉะเพื่อคู่สิ่งที่อยู่ข้างในของวัตถุดิบนั้นว่า มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่จะนำมาตัดต่อลงบนอวัยวะของมนุษย์ และส่งให้เกิดผลลัพธ์ที่มีความเป็นพยาธิสภาพหรือไม่ ซึ่งบางชิ้นอาจไม่ประสบผลสำเร็จในการใช้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเกิดจากการทดลองนำมาตัดต่อจริง

การพัฒนาและวิเคราะห์รูปแบบการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาผลงานด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ และวัตถุดิบที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงรูปแบบตลอดการทำผลงานทั้งช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ไปสู่แบบร่างก่อนสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

เป็นผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพที่เอาไว้มทดสอบคนเป็น โรคกลัวรู โดยให้ผลทางสายตา

จากรูปภาพที่บ่งบอกถึงความเป็นพยาธิสภาพ ด้วยเทคนิคการตัดต่อภาพ โดยการนำรูจำนวนมากมาตัดต่อลงบนผิวหนังของมนุษย์ โดยข้าพเจ้าก็ได้เห็นการมีโรคกลัวที่อยู่ในตัวมนุษย์ว่ามนุษย์นั้นมีสัญชาตญาณป้องกันภัยสูง ทั้งจากประสบการณ์ หรือจากสันดานดิ้นภายใน ทำให้บางครั้งการระวังภัยก็คล้ายกับการกลัวเกินเหตุ หรือวิตกกังวลนั่นเอง ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ใช้ตัวการ์ตูนที่ให้ความรู้สึกน่ารักสดใส มาตัดต่อลงบนร่างกายของมนุษย์ซึ่งเมื่อมองภาพจากระยะไกลจะเห็นภาพเหมือนคนเป็นโรค แต่เมื่อมองจากระยะใกล้จะเห็นภาพของตัวการ์ตูนที่น่ารักสดใส

แรกเริ่มนั้นข้าพเจ้ามีแนวความคิดในเรื่องของความกลัวที่เกิดขึ้นในตัวมนุษย์ที่มีต่อรูปภาพของขั้วตต่าง ๆ โดยข้าพเจ้าได้ทำการนำสิ่งที่มีความน่ารักสดใส ไม่มีความน่ากลัว มาตัดต่อลงไปบนอวัยวะของมนุษย์เพื่อให้เกิดผลทางสายตา ที่เมื่อมองระยะไกลแล้วจะเกิดความรู้สึกน่ากลัว แต่ถ้ามองไปใกล้ ๆ แล้วจะเห็นสัญลักษณ์ที่ไม่น่ากลัวแฝงอยู่ภายใน ซึ่งเป็นแนวคิดเพื่อให้ผู้ผลงานได้รู้ว่าบางสิ่งทีมองว่าน่ากลัวนั้น แท้จริงแล้วถ้าเข้าไปสัมผัสจริง ๆ อาจจะไม่มีความน่ากลัวเลย

ภาพที่ 44 ภาพโดราเอมอน

ที่มา: Japan Times, **Doraemon**, accessed April 14, 2016, available from <http://www.japantimes.co.jp/tag/doraemon/>

ภาพที่ 45 ภาพมินเนียน

ที่มา: Minion Movie, **Gallery**, accessed April 14, 2016, available from <http://www.minionmovie.com.au/>

ภาพนี้เป็นตัวอย่างของตัวการ์ตูนที่เป็นที่รู้จักกันในสังคม ซึ่งมีลักษณะกายภาพที่น่ารักสดใส ไม่มีความน่ากลัว ซึ่งข้าพเจ้าได้นำตัวการ์ตูนเหล่านี้มาตัดต่อลงบนพื้นผิวอวัยวะของมนุษย์ เพื่อที่เมื่อดูระยะไกลจะรู้สึกถึงโรคภัยไข้เจ็บแต่เมื่อมองใกล้เข้ามาจะไม่มีมีความน่ากลัวอยู่เลย

1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพที่ 46 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 47 ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน อะไรอยู่ในปาก ?

เทคนิค ตัดต่อภาพ

วิเคราะห์ผลงาน ก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้ จะได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบของภาพตัดต่อแนว โรคคลัวรู้ ที่ใช้เม็ดบัวมาตัดต่อลงบนผิวหนังของมนุษย์ แต่ข้าพเจ้าใช้ตัวการ์ตูน โดราเอมอน ซึ่งเมื่อขยายเข้าไปดูในระยะใกล้แล้ว จะเห็นเป็นตัวการ์ตูน โดราเอมอน ที่มีความน่ารักสดใส อยู่ในกระพุ้งแก้มที่เมื่อมองระยะไกลจะให้ความรู้สึกน่ากลัว เหมือนมีสิ่งไม่พึงประสงค์อยู่ในกระพุ้งแก้ม

2. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 48 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 49 ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน คันคอ

เทคนิค Digital art

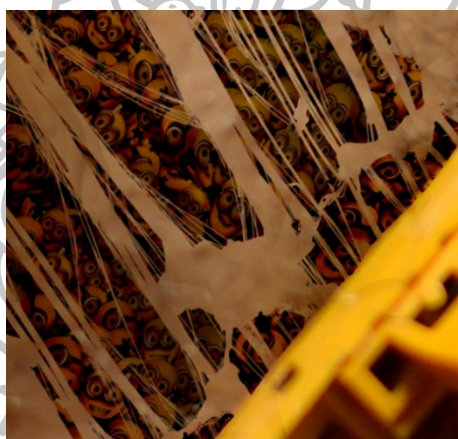
วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ผลงานชิ้นนี้เมื่อดูในระยะปกติ จะให้ความรู้สึกเหมือนมีแผลอยู่ที่คอของมนุษย์ แต่เมื่อดูจากภาพขยายแล้วจะเห็นเป็นกลุ่มตัวการ์ตูนมินเนี่ยน ซึ่งให้ความรู้สึกขัดแย้งกับการมองระยะไกล โดยเมื่อมองจากระยะไกลแล้วจะให้ความรู้สึกถึงโรคผิวหนัง ที่เกิดขึ้นบริเวณชอกคอ ซึ่งไม่ใช่เรื่องไกลตัวของมนุษย์

3. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 50 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 51 ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน เม็ดเต่า

เทคนิค ตัดต่อภาพ

วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ผลงานชิ้นนี้เป็นการนำตัวการ์ตูนมินเนียนมาตัดต่ออยู่ในร่องรอยที่ถูกบาดจากมีดโกน หนองบริเวณจักแร้ โดยร่องรอยนี้เกิดจากการใช้โปรแกรมตัดต่อภาพ ซึ่งเมื่อมองระยะไกลปกติ จะเห็นเป็นเม็ดจำนวนมากอยู่ข้างใน แต่เมื่อเข้าไปใกล้ๆ แล้วจะเห็นตัวการ์ตูนมินเนียนอยู่ภายใน

4. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ภาพที่ 52 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 53 ภาพขยาย ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน แสบลิ้น

เทคนิค ตัดต่อภาพ

วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ผลงานชิ้นนี้เป็นการนำตัวการ์ตูนมินเนี่ยน และอื่น ๆ มาตัดต่อลงในร่องรอยที่อยู่ใต้ลิ้น ซึ่งเมื่อมองระยะไกลจะมองเห็นเป็นเม็ดประหลาดอยู่ภายใน แต่เมื่อเข้ามาใกล้ ๆ จะเห็นเป็นตัวการ์ตูนที่ดูไม่น่ากลัว

วิเคราะห์ภาพรวมผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

หลังจากดำเนินงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาแล้ว จะเกิดความรู้สึกกับผลงานว่าการที่นำตัวการ์ตูนไปใส่อยู่ภายในเพื่อหลอกตาในระยะไกลนั้น เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นเนื่องจาก เมื่อเรามองภาพรวมในระยะไกลแล้วภาพความน่าสะพรึงกลัว แต่อารมณ์เหล่านั้นจะหายไป เมื่อเข้าไปมองใกล้ ๆ ซึ่งเมื่อเรามองไกล ๆ อีกครั้งหนึ่ง ก็จะไม่เกิดความรู้สึกแบบครั้งแรกแล้ว จึงทำให้ผลงานชุดนี้สามารถมองได้เพียงครั้งเดียว ในการสร้างสรรค์ผลงานในลำดับต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจึงเลิกใช้ตัวการ์ตูน และหันมาใช้วัตถุคิบที่อยู่รอบตัวแทน

ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์

เนื่องจากผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นั้น ให้อารมณ์น่ากลัวเพียงแคในระยะไกล แต่เมื่อเข้ามาดูในระยะใกล้แล้วเกิดความรู้สึกแตกต่าง ซึ่งเมื่อกลับไปมองไกล ๆ อีกครั้งก็จะดูไม่น่ากลัว ทำให้ผลงานสำหรับบางคนดูได้เพียงครั้งเดียว ข้าพเจ้าจึงปรับปรุงผลงานให้เมื่อภาพจากระยะไกลหรือไกลแล้วจะให้ความรู้สึกน่ากลัว โดยจะไม่ใช้ตัวการ์ตูนเป็นสัญลักษณ์ แต่จะใช้วัตถุคิบที่มาจากพืชพันธุ์ อวัยวะของมนุษย์หรือสัตว์และอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัว มาตัดต่อลงบนร่างกายของมนุษย์ ในลักษณะที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง ผลงานที่ออกมานั้นจะบ่งบอกถึงความน่ากลัวของลักษณะทางกายภาพที่แสดงถึงพยาธิสภาพ เพื่อให้ผลต่อคนดูในแง่ของความน่าเกลียด น่ากลัว และไม่น่ามอง ซึ่งข้าพเจ้า ได้ทำการทดลองสร้างสรรค์ผลงานก่อน ด้วยภาพที่หามาจากอินเทอร์เน็ต เพราะในอินเทอร์เน็ตจะมีภาพที่น่าสนใจมากมายที่ไม่สามารถไปหาได้รอบตัว เพื่อเป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์ผลงานจริง ดังผลงานทดลองต่อไปนี้

1. ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 54 ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 เป็นการนำภาพปากฉลามที่หาได้จากอินเทอร์เน็ตมาตัดต่อลงบนนิ้วมนุษย์ ทำให้ภาพเกิดความน่ากลัวตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

2. ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 55 ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 เป็นการต่อยอดจากผลงานภาพแบบร่างก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 โดยนำปากฉลามมาใส่ที่นิ้วเท้าให้ครบทุกนิ้ว ซึ่งได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ เพราะภาพมีความเกินจริงแต่ดูแล้วสมจริง และดูน่ากลัวตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 56 ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 เป็นการนำรูปภาพตัวแมลงดา
สวน มาตัดต่อลงไปบริเวณเหงือกของมนุษย์ ซึ่งภาพที่ออกมาให้ความรู้ที่สมจริง แต่ดูเหมือนโรค
ในช่องปากทั่วไป

ภาพที่ 57 ภาพแมลงดาสวน

ที่มา: ลาบเลือดน้ำตลกชกเล็ก, มาดู ๆ สัตว์ที่มีลูกดึกดึ๊ก ๆ อยู่บนหลัง, เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2559,
เข้าได้จาก <http://topicstock.pantip.com/wahkor/topicstock/2011/12/X11425976/X11425976.html>

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

โดยกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นั้น จะเริ่มจากการหาวัตถุดิบจากสถานที่ต่าง ๆ รอบตัวเพื่อนำมาตัดต่อลงบนใช้ในผลงานจริง เพื่อให้เกิดผลทางกายภาพที่บอกถึงความเป็นพยาธิสภาพ โดยเมื่อเริ่มต้นหาวัตถุดิบแล้ว ก็นำมาตัดต่อด้วยโปรแกรมตัดต่อตกแต่งภาพ โดยเริ่มจากการกำหนดขนาดและนำไปตัดต่อ ตกแต่งภาพ

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1

1. ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ

ตารางที่ 2 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1

ภาพวัตถุดิบ	รายละเอียด
	<p>ภาพแผ่นหลังผู้หญิง</p>
	<p>ภาพถ่ายฝักข้าวโพด</p>
	<p>ภาพถ่ายใบหน้า</p>

ตารางที่ 2 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุบิที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 (ต่อ)

ภาพวัตถุบิ	รายละเอียด
	ภาพถ่ายปาก
	ภาพถ่ายปากกับจมูก

2. ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพ

ตารางที่ 3 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 1: ตัดต่อปากเข้าไปโดยใช้เทคนิคซ้อนภาพ โดยใช้เครื่องมืออย่างลบบบริเวณพื้นที่ต้องการจะทำให้หายไป</p>

ตารางที่ 3 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 (ต่อ)

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 2:</p> <p>ตัดต่อภาพฝักข้าวโพด เข้าไปบริเวณช่องฟันที่ลบไว้ และใช้เครื่องขยับตกแต่งรูปทรง โดยภาพนี้ได้มีการใส่ภาพปากซ้อนเข้าไปอีกครั้งเพื่อกลบช่องว่างทำให้เห็นผิวหนังบนพื้นหลัง</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 3:</p> <p>ตัดต่อภาพตาลงไป โดยจะใช้เพียงบริเวณเปลือกตา และนำภาพปลายฝักข้าวโพดมาตัดต่อลงไปในกลุ่มตาล พร้อมกับเติมจมูกกลงไปบริเวณท้ายทอย</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4:</p> <p>ตกแต่งแสงเงาและค่าต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์</p>

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2

1. ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ

ตารางที่ 4 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2

ภาพวัตถุดิบ	รายละเอียด
	<p>ภาพหน้าตัวเองมูม เกือบตรง</p>
	<p>ภาพหน้าตัวเองมูม 45 องศา</p>
	<p>ภาพปาก</p>
	<p>ภาพผลเมลอนที่ถูก เจาะรู โดยมี เห็ดเข็มทองเสียบอยู่ กลางรู</p>

2. ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพ

ตารางที่ 5 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 1: ตัดบริเวณใบหน้าของภาพหน้ามุมเกือบตรงออก คิงภาพ</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2: ตัดต่อภาพหน้ามุม 45 องศา เข้าไปทางซ้ายของ ภาพ ให้มีลักษณะเหมือนคนถอดหน้ากาก</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 3: ตัดต่อรูปตาลงไปบริเวณผิวหนัง ทั้งในส่วนของ หน้ากากด้านซ้าย และบริเวณใบหน้าด้านขวา</p>

ตารางที่ 5 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 (ต่อ)

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 4: ตัดต่อภาพผลเมลอนที่ถูกเจาะรู โดยมีเห็นเข็มทองเสียบอยู่กลางรู เข้าไปในช่องว่างบริเวณใบหน้าที่ถูกตัดออก</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 5: ตัดต่อภาพปากเข้าไปที่ผลเมลอน ในตำแหน่งของปากจริง</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 6: ตกแต่งฉากหลังด้วยสีโทนมืดหม่น พร้อมทั้งตกแต่งแสงเงา และค่าต่างๆของภาพให้เสร็จสมบูรณ์</p>

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3

1. ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ

ตารางที่ 6 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3

ภาพวัตถุดิบ	รายละเอียด
	<p>ภาพหน้าตัวเองมุมตรง</p>
	<p>ภาพตาในลักษณะแตกต่างกันออกไป</p>
	<p>ภาพปากที่กำลังอ้า</p>
	<p>ภาพเหงือกปลาในมุมต่าง ๆ</p>

2. ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพ

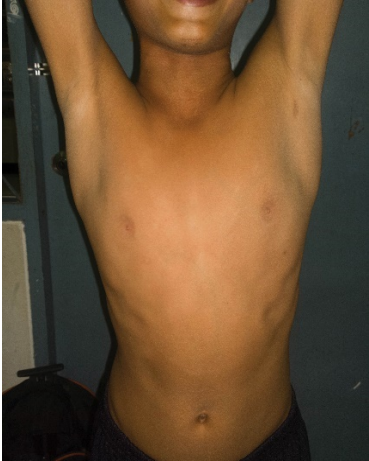
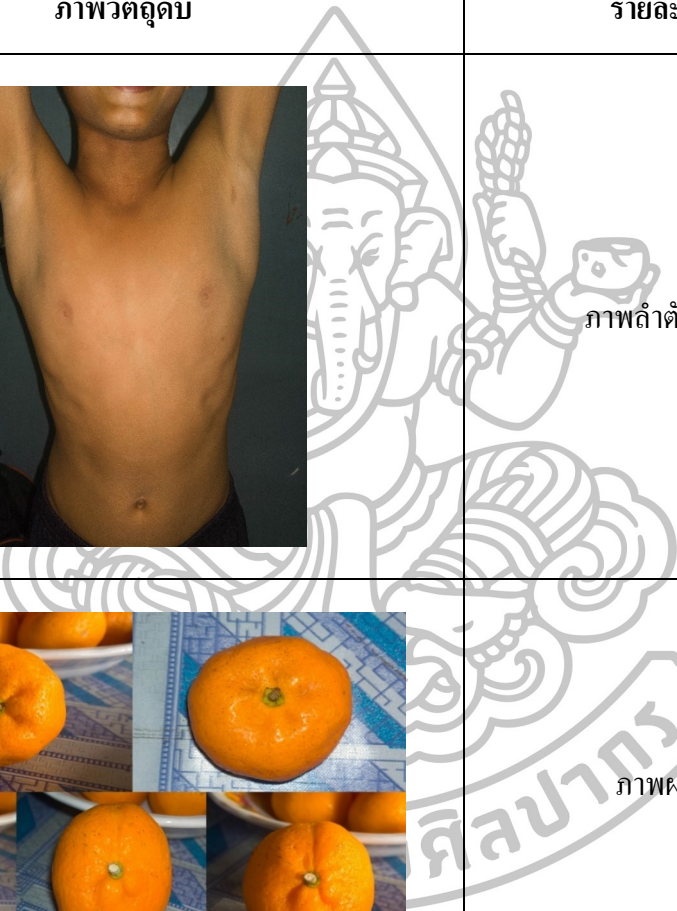
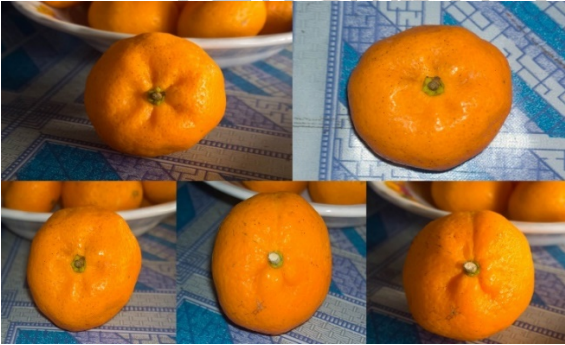
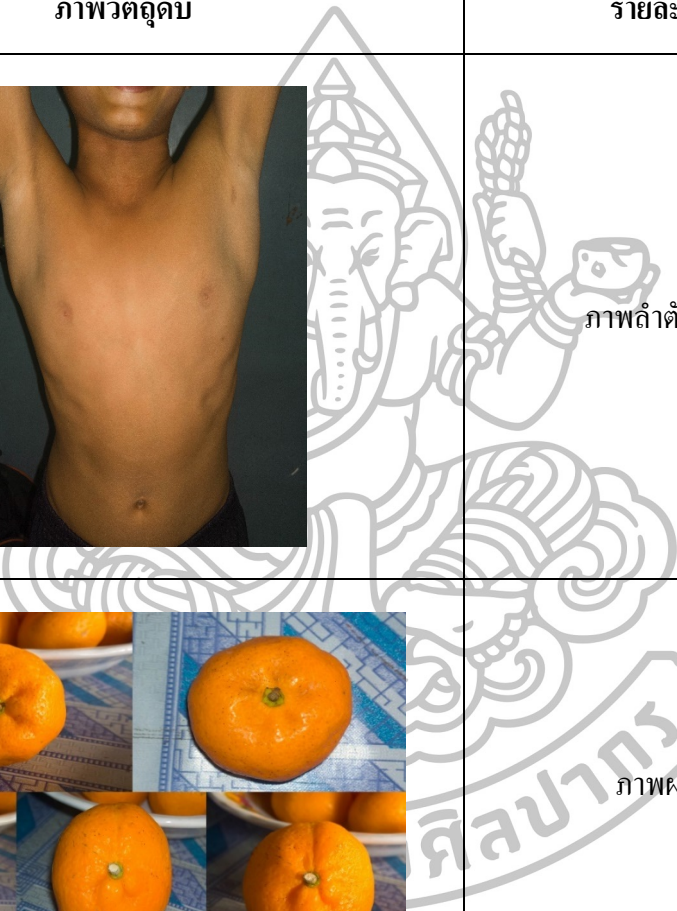

ตารางที่ 7 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 1: ตัดภาพเปลือกตาเข้าไปให้ทั่วบริเวณใบหน้า</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2: ตัดต่อภาพปากที่กำลังอ้าอยู่เข้าไปแทนปากจาก ใบหน้าหลัก ให้มีลักษณะคล้ายคนกรามหัก</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 3: ตัดต่อภาพเหงือกปลาซาบะเข้าไปในเปลือกตาที่ ตัดต่อในขั้นตอนที่ 1</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4: ตกแต่งแสงเงาและค่าต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์ด้วย โปรแกรม</p>

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4

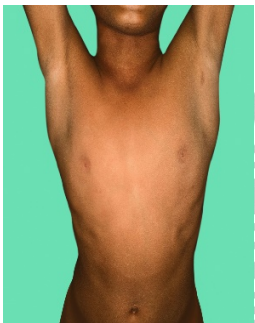
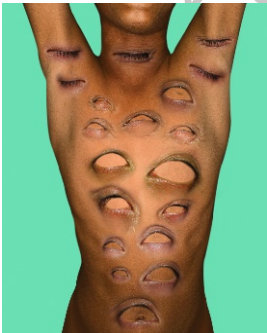

1. ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ

ตารางที่ 8 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4

ภาพวัตถุดิบ	รายละเอียด
	 <p>ภาพลำตัวมนุษย์</p>
	 <p>ภาพผลส้ม</p>
	<p>ภาพตาในลักษณะที่แตกต่างกัน ออกไป</p>

2. ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพ

ตารางที่ 9 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 1: ตัดต่อภาพลำตัวมนุษย์ เข้าไปในฉากหลังสีเขียว</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2: ตัดต่อภาพเปลือกตาเข้าไปให้ทั่วบริเวณลำตัว และตัดต่อเปลือกตาคือปิดอยู่เข้าไปบริเวณลำคอ และจิกแร้</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 3: ตัดต่อภาพผลส้มเข้าไปในเปลือกตา</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4: ตกแต่งฉากหลังด้วยสีโทนมืดหม่น พร้อมทั้ง ตกแต่งแสงเงา และค่าต่างๆของภาพให้เสร็จสมบูรณ์</p>

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 5

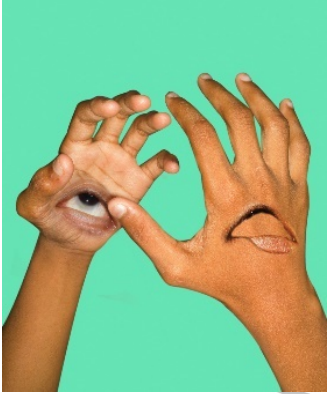
1. ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ

ตารางที่ 10 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 5

ภาพวัตถุดิบ	รายละเอียด
	<p>ภาพมือ 2 มือ</p>
	<p>ภาพตาปลาชวาบะ</p>
	<p>ภาพเหงือกปลาชวาบะ ในมุมมองต่าง ๆ</p>
	<p>ภาพตามนุษย์ในมุมมอง และลักษณะต่าง ๆ</p>

2. ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพ

ตารางที่ 11 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 1: ตัดต่อภาพมือเข้าไปในฉากหลังสีเขียว</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2: ตัดต่อภาพเปลือกตาเข้าไปบริเวณฝ่ามือฝั่งซ้ายของภาพ และหลังมือฝั่งขวาของภาพ</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 3: ตัดต่อภาพเหงือกปลาซาระ เข้าไปในเปลือกตา</p>

ตารางที่ 11 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5 (ต่อ)

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 4:</p> <p>ตัดต่อภาพตาปลาซาบะ เข้าไปเหนือบริเวณ เหงือกปลาของมือทั้ง 2 ข้าง ให้มีลักษณะเหมือน ตาที่อยู่เหนือปาก</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 5:</p> <p>สร้างตุ่มขึ้นมาให้ทั่วทั้งมือและท่อนแขน ด้วย เครื่องมือที่ใช้วาดภาพในโปรแกรมตัดต่อภาพ</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 6:</p> <p>ตกแต่งฉากหลังด้วยสีโทนมืดหม่น พร้อมทั้ง ตกแต่งแสงเงา และค่าต่างๆของภาพให้เสร็จ สมบูรณ์</p>

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6

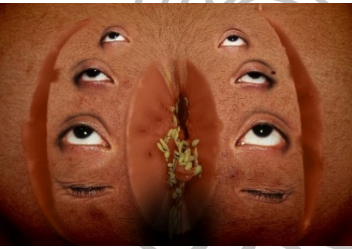

1. ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ

ตารางที่ 12 ขั้นตอนค้นหาและถ่ายภาพวัตถุที่จะนำมาใช้ตัดต่อภาพ ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6

ภาพวัตถุดิบ	รายละเอียด
	<p>ภาพทวาร</p>
	<p>ภาพตาในมุมและลักษณะต่าง ๆ</p>
	<p>ภาพผลเมล่อนผ่ากว้างให้เห็นเมล็ด และผ่าแบบแคบ</p>

2. ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพ

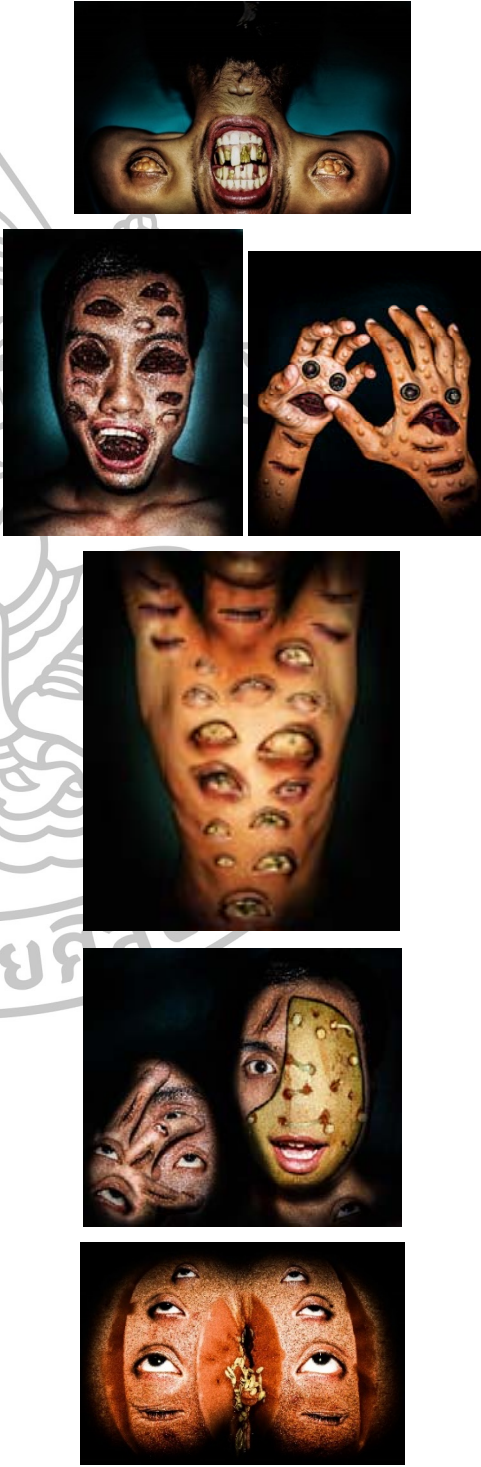
ตารางที่ 13 ขั้นตอนการตัดต่อ ตกแต่งภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6

ภาพการตัดต่อ	รายละเอียด
	<p>ขั้นตอนที่ 1: ตัดต่อภาพรอบผ่าของผลเมล่อนผ่ากว้างเข้าไป บริเวณร่องทวาร โดยปรับสีผลเมล่อนให้มีสีเนื้ออมแดง</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2: ตัดต่อภาพรอยผ่าของผลเมล่อนผ่าแคบ เข้าไป บริเวณริมทวารทั้ง 2 ข้าง</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 3: ตัดต่อภาพลูกตาเข้าไประหว่างภาพที่ตัดต่อในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 โดยตัดต่อให้เรียงกันในแนวตั้ง</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4: พื้นหลังให้เป็นสีดำ โดยใส่น้ำหนักทวารเข้ามา เพื่อสร้างรูปทรงที่มีลักษณะกลม</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 5: ตกแต่งแสงเงาและค่าต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์</p>

ตารางที่ 14 สรุปแนวทางการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

เทคนิค วิธีการ/การพัฒนาผลงาน	ภาพผลงานสร้างสรรค์
<p>ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> ใช้ตัวการ์ตูนที่มีความน่ารักสดใส สร้างสรรค์ผลงานลงบนร่างกายมนุษย์ โดยให้เกิดผลทางสายตาที่เมื่อมองระยะไกลจะเห็นผลงานที่มีลักษณะน่าเกลียด น่ากลัว แต่พอเข้าไปดูใกล้ ๆ ผลงาน จะเห็นความแตกต่างว่าสิ่งที่เรากลัวนั้นบางครั้งเรากลัวไปเอง แต่ถ้าเข้าไปสัมผัสใกล้ ๆ สิ่งนั้นอาจไม่น่ากลัวอย่างที่คิด ผลงานได้แรงบันดาลใจจากภาพที่นำมาทดสอบเรื่องโรคกลัวรู ใช้เทคนิคตัดต่อภาพ Digital Art พิมพ์ผลงานด้วยการอิงค์เจ็ท 	
<p>ผลงานทดลองสร้างสรรค์ก่อนทำวิทยานิพนธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> เปลี่ยนจากการใช้ตัวการ์ตูน มาเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น ส่วนประกอบของพืชพันธุ์ สัตว์ อวัยวะของมนุษย์ หรือสิ่งมีชีวิต มาประกอบหรือจัดการใหม่ลงบนร่างกาย หรืออวัยวะของมนุษย์ เป็นการทดลองสร้างภาพก่อนดำเนินงานวิทยานิพนธ์ โดยใช้ภาพข้อมูลวัสดุจากอินเทอร์เน็ต มาตัดต่อลงบนร่างกาย หรืออวัยวะของมนุษย์ให้เกิดผลที่แสดงถึงสภาวะของพยาธิสภาพ ใช้เทคนิคตัดต่อภาพ Digital Art 	

ตารางที่ 14 สรุปแนวทางการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ (ต่อ)

เทคนิค วิธีการ/การพัฒนาผลงาน	ภาพผลงานสร้างสรรค์
<p>ผลงานวิทยานิพนธ์</p> <p>1. สร้างสรรค์ผลงานสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น ส่วนประกอบของพืชพันธุ์ สัตว์ อวัยวะของมนุษย์ หรือสิ่งมีชีวิต มาประกอบหรือจัดการใหม่ลงบนร่างกาย หรืออวัยวะของมนุษย์ เพื่อให้เกิดรูปร่าง รูปทรง และทัศนธาตุอื่น ๆ ที่มีความแปลกใหม่จากจินตนาการของข้าพเจ้า</p> <p>2. การสร้างสรรค์แสดงถึงสภาวะของพยาธิสภาพที่เกิดขึ้นจริง ที่ไม่ได้มีอยู่จริงในสังคม</p> <p>3. ผลงานสะท้อนถึงโรคกลัวที่มีอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า</p> <p>4. ใช้เทคนิคตัดต่อภาพ digital art ด้วยโปรแกรมตัดต่อภาพและตกแต่งภาพให้สวยงามในขั้นตอนสุดท้ายด้วยโปรแกรมตัดต่อและตกแต่งภาพ</p>	

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ชุด “โรคกลัว (Phobia)” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่นำเสนอมุมมองของลักษณะทางกายภาพที่แสดงถึงสภาวะของโรคลี้ภัยไข้เจ็บที่ดูเกินจริง โดยการสร้างสรรค์เป็นการแสดงออกจากสิ่งเร้าที่อยู่ภายในรูปแบบหนึ่ง ด้วยแรงบันดาลใจจากความหวาดกลัวของผู้คนในสังคมรอบข้างและตัวข้าพเจ้าเองที่มีต่อ โรคลี้ภัยไข้เจ็บที่เกิดขึ้นในตัวมนุษย์ โดยความกลัวนั้นเป็นสัญชาตญาณพื้นฐานของมนุษย์และสิ่งมีชีวิต เพื่อกระตุ้นให้เกิดการระวังและป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับร่างกาย จิตใจ หรือสังคม แต่ในสังคมบริโภคนิยม โดยเฉพาะสังคมที่บริโภคสื่ออย่างเข้มข้นในปัจจุบันนั้น สื่อมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางความเป็นไปของสังคม หรือแม้กระทั่งสภาพจิตใจของผู้เสพ โดยสื่อที่มีการเผยแพร่ข้อมูลอย่างแพร่หลายอย่างไร้ขีดจำกัด มีทั้งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและหลอกลวง ในข้อมูลเรื่องสุขภาพกายก็เช่นกัน ที่สื่อได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลที่ทั้งจริงและเท็จ โดยเฉพาะเรื่อง โรคลี้ภัยไข้เจ็บที่ได้สร้างความหวาดกลัวให้กับผู้คนในสังคมและตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งจุดนี้เองเป็นเหตุที่ส่งผลต่อการกระตุ้นความหวาดกลัวที่อยู่ภายในตัวข้าพเจ้า และในความหวาดกลัวเหล่านี้เป็นความหวาดกลัวในลักษณะของความเกินพอดี เพียงแค่เห็นภาพที่แสดงถึงลักษณะของ โรคลี้ภัยไข้เจ็บ ก็สามารถทำให้ข้าพเจ้าจินตนาการถึงภาพเหล่านั้นว่าจะเกิดขึ้นกับร่างกายของข้าพเจ้าเอง แม้สิ่งเหล่านั้นข้าพเจ้าจะรู้ว่าไม่ใช่สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือไม่มีอยู่จริงเลยก็ตามในกรณีของข้อมูลเท็จที่ปราศจากการอ้างอิง แรงบันดาลใจจากความกลัวหรือโรคกลัวเหล่านี้เป็นการผลักดันให้ข้าพเจ้าถ่ายทอดผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด โรคกลัว (Phobia) ขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดภาพในหัวที่ถูกสร้างขึ้นจากความหวาดกลัวต่อโรคลี้ภัยไข้เจ็บในลักษณะของโรคที่ดูเกินจริง

โดยการวิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด โรคกลัว (Phobia) เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิถีคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ที่มาจากผลของความหวาดกลัวต่อโรคลี้ภัยไข้เจ็บที่อยู่ในความคิดหรือในจิตใจของข้าพเจ้า ทำให้เกิดผลงานที่แสดงถึงความเป็นพยาธิสภาพในจินตนาการของข้าพเจ้าที่มีลักษณะเกินจริง

วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 58 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน Phobia 1

เทคนิค Digital Art

ขนาด 100 ซม. x 150 ซม.

วิเคราะห์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านการจัดวางองค์ประกอบ

ผลงานชิ้นนี้จะใช้ภาพแผ่นหลังส่วนบนของผู้หญิงเป็นรูปทรงหลัก โดยจะนำภาพปากมาตัดต่อซ้อนกันสองปากโดยมีปากหนึ่งอ้าเพื่อให้เห็นเหงือกของอีกปากหนึ่งซ้อนอยู่ภายใน และบริเวณพื้นจะใช้สีฟ้าขาวโพลมาตัดต่อลงไปแทนพื้นบางสี และนำส่วนนี้มาตัดต่อลงบนกลางหลังส่วนบนต่ำกว่าท้ายทอย และใช้ตาสองข้างตัดต่อลงทางซ้าย-ขวา ช่วงแคบกว่าหัวไหล่โดยให้ปากอยู่ตรงกลาง แล้วตัดต่อเม็ดข้าวโพดลงไปในตัว สุดท้ายตัดต่อจมูกลงไปใต้บริเวณท้ายทอย

โดยได้ใช้การจัดองค์ประกอบของภาพ ด้วยจัดสัดส่วนของภาพแบบซ้าย-ขวาเท่ากัน โดยมีจุดเด่นหลัก ๆ อยู่ตรงกลางของภาพเพื่อให้ภาพเกิดแรงปะทะทางรูปทรง และแรงปะทะของรายละเอียดที่เกิดขึ้นใหม่บนพื้นที่ว่าง โดยใช้การปรับสีให้หม่นกว่าปกติเพื่อให้ภาพแสดงถึงความหมอง ความหม่น ของรูปทรง โดยใช้สีแดงที่อยู่ตรงกลางภาพตัดกับสีฟ้าที่ปรากฏอยู่ในพื้นหลังของภาพที่มีบรรยากาศมืดหม่น และใช้การไล่น้ำหนักที่ให้อุณหภูมิที่สว่างที่สุดอยู่บริเวณรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านแนวความคิด

ผลงานชิ้นนี้เป็นการแสดงผลจากโรคกลัว ที่มาจากการเห็นแผ่นหลังส่วนบนอันราบเรียบ อ่อนนุ่ม และสะอาดตาของผู้หญิง โดยข้าพเจ้ามักจินตนาการถึงสิ่งแปลกปลอมที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ว่างอันบริสุทธิ์ของแผ่นหลังนี้ โดยข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดจินตนาการจากความหวาดกลัวด้วยแผ่นหลังของผู้หญิงที่มีสภาพที่ผิดปกติไปจากความเป็นจริง มีอวัยวะจากส่วนอื่นแปลกปลอมเข้ามา มีขนอยู่บริเวณปาก มีเม็ดแปลก ๆ ถลนออกมาจากลูกตา เมื่อปรากฏบนแผ่นหลังของผู้หญิงที่ปกติจะมีความเกลี้ยงเกลา จะให้ถึงความขัดแย้งต่อสภาพความเป็นจริง ผลงานงานจึงแสดงออกถึงความน่าเกลียด และน่าสะพรึงกลัวจากโรคประหลาดหรือตัวประหลาดที่เกิดจากความหวาดกลัวต่อโรคอันเกินจริง ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 59 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน Phobia 2
เทคนิค Digital Art
ขนาด 115 ซม. x 135 ซม.

วิเคราะห์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านการจัดวางองค์ประกอบ

ผลงานชิ้นนี้จะใช้ภาพหน้าตรงเป็นส่วนประกอบหลักหลักที่จะนำชิ้นส่วนอื่นๆตัดต่อลงไป โดยเริ่มจากการตัดภาพบริเวณใบหน้าออกไป ในลักษณะวงรอบใบหน้าโดยเหลือลูกตาไว้ข้างหนึ่ง แล้วนำภาพตัดต่อจากภาพใบหน้า องศาเฉียง มาตัดต่อเข้าไปให้มีลักษณะเหมือนคนถอดหน้ากาก แล้วนำภาพลูกตามาตัดต่อลงไปบริเวณใบหน้าทั้งหมด และนำภาพผลเมล่อน ที่ถูกเจาะรูหลายๆ และเห็นเข็มทองติดอยู่บริเวณรู มาใส่เข้าไปที่บริเวณใบหน้าที่ถูกตัดออกไปในทีแรก และตัดต่อปากเข้าไปใส่ตรงผลเมล่อนช่วงตำแหน่งของปากคน

การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้ ตำแหน่งของจุดเด่นจะอยู่ฝั่งขวาของภาพ โดยมีจุดรองคือส่วนของหน้ากากอยู่ฝั่งซ้าย ผลงานชิ้นนี้จะใช้ แสงกับเงาตัดกันชัดเจน บรรยากาศโดยรวมของภาพนั้นจะมีมืดหม่น โดยมีจุดสว่างคือจุดเด่นและจุดรองของภาพ โดยจุดเด่นของภาพจะใช้สีโทนร้อนอย่างสีเหลืองและแดงที่ตัดกับสีน้ำเงินที่เผยออกมาจากความมืดในส่วนของพื้นหลัง

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านแนวความคิด

ผลงานชิ้นนี้ได้แรงบันดาลใจมากจากการเห็นคนพอกหน้าแล้วลอกออกมาในภายหลัง โดยบางครั้งข้าพเจ้ามักจินตนาการว่า ขณะที่ลอกหน้าออกนั้นภายในจะเห็นใบหน้าที่เปลี่ยนไปจากเดิมในเชิงลบ โดยข้าพเจ้าได้ใช้หน้าของข้าพเจ้าเองเป็นแบบ โดยข้าพเจ้าได้ถอดใบหน้าที่มีพื้นผิวที่เต็มไปด้วยลูกตาออกมา เผยให้เห็นอีกใบหน้าหนึ่งที่แสบๆอึดๆอยู่ภายใน มีใบหน้าเป็นผลเมล่อน ถูกเจาะรูหลายๆ และมีเข็มขึ้นอยู่เต็มใบหน้า โดยได้นำการแสบๆอึดๆเหมือนภาพในหนังสือของขวัญ ที่มีมาตรการโรคจิตแสบๆอึดๆอยู่บริเวณมุมมืด อารมณ์โดยรวมของภาพที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดออกมานั้น จะแสดงออกทั้งความน่ากลัว น่าขยะแขยง และให้ความรู้สึกประสัททหลอนไปในคราวเดียวกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพที่ 60 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน Phobia 3
เทคนิค Digital Art
ขนาด 140 ซม. x 110 ซม.

วิเคราะห์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านการจัดวางองค์ประกอบ

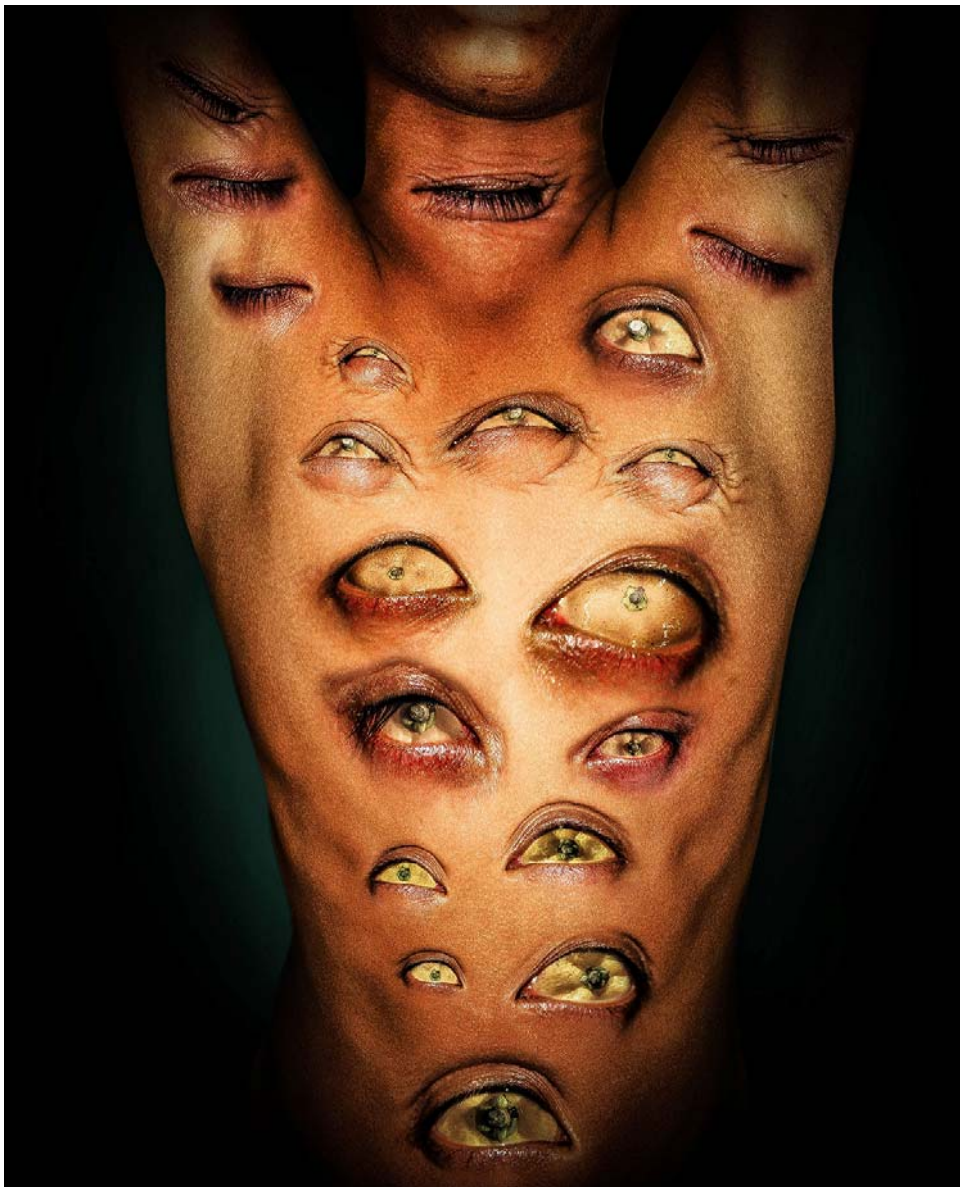
ผลงานชิ้นนี้จะใช้ภาพหน้าตรงเป็นส่วนประกอบหลักหลัก โดยตัดต่อภาพตาลงไป บริเวณใบหน้าให้ทั่วใบหน้า โดยมีขนาดเล็กและใหญ่ต่างกันออกไปตามจังหวะ โดยตัดบริเวณที่เห็นลูกตาออกให้เหลือแต่บริเวณรอบ ๆ ตา และนำภาพเหงือกปลามาตัดต่อลงไปตรงภาพตาที่นำมาตัดต่อบนใบหน้า ให้มีลักษณะเป็นเหงือกปลาไหลออกมาแทนลูกตา โดยเว้นภาพตาบางภาพให้ภายในเห็นเป็นผิวหนังของใบหน้า

การจัดองค์ประกอบของภาพนั้น จะใช้จุดเด่นคือรูปทรงและรายละเอียดที่เกิดขึ้นภายในรูปทรง โดยใช้การจัดภาพที่จุดเด่นอยู่กึ่งกลางของภาพ เพื่อเน้นแรงปะทะแรงปะทะของจุดเด่น ด้วยการใช้บรรยากาศโดยรอบของจุดเด่นที่มีความมืดหม่น มีจุดสว่างอยู่ตรงจุดเด่น การใช้สีของภาพนั้นจะปรับให้หม่นกว่าสีของวัสดุที่ใช้จริงเพื่อแสดงถึงความหม่นหมองของรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ โดยพื้นที่ว่างบริเวณใบหน้าจะใช้การซ้ำจุด ด้วยจังหวะความสมดุลที่ไม่ให้ภาพมีน้ำหนักเกินไปฝั่งใดฝั่งหนึ่ง

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านแนวความคิด

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากภาพถ่ายหน้าตรงบนบัตรประชาชน ที่มีลักษณะแข็งกระด้าง และมีความหยุดนิ่ง ซึ่งข้าพเจ้ามักจินตนาการว่าในภาพที่นิ่งเหล่านั้นมักจะมีสิ่งแปลกปลอมเคลื่อนไหวออกมาอย่างผิดปกติ โดยผลงานชิ้นนี้จะให้ผลทางกายภาพเหมือนผู้ชายที่มีตาขึ้นหลาย ๆ ตาทั่วใบหน้า โดยมีเหงือกปลาปลิ้นออกมาจากตา ภาพนี้ให้ความรู้สึกเหมือนคนที่ติดเชื่อโรค โดยมีสิ่งมีชีวิตจำพวกปรสิตออกมาจากใบหน้า ทำให้ผลงานชิ้นนี้แสดงอารมณ์น่าเกลียด น่ากลัว น่าขยะแขยง ที่ให้อารมณ์คล้ายผีชีวะ ปรสิต หรือสิ่งมีชีวิตกลายพันธุ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพที่ 61 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน Phobia 4

เทคนิค Digital Art

ขนาด 135 ซม. x 110 ซม.

วิเคราะห์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านการจัดวางองค์ประกอบ

ผลงานชิ้นนี้จะใช้ภาพลำตัวเป็นส่วนประกอบหลัก โดยภาพตาที่กำลังลืมตาอยู่จะถูกตัดต่อลงไปทั่วบริเวณลำตัว และภาพตาที่กำลังหลับตาอยู่จะถูกตัดต่อลงไปบริเวณใต้จ๊กแร้ และบริเวณลำคอ ภาพตาที่ลืมตาอยู่นั้นจะถูกตัดลูกตาออกไป แล้วนำภาพบริเวณก้าน และด้านใต้ของผลส้มมาใส่แทนที่

การจัดองค์ประกอบของภาพนั้นใช้การจัดจุดเด่นอยู่ตรงกลางภาพ มีการจัดภาพซ้ายขวาเท่ากันชัดเจน โดยจุดเด่นนั้นจะเป็นการนำเสนอรูปทรงลำตัวที่ตั้งตรง แสดงถึงความมั่นคงคล้ายๆ ลำต้นไม้ โดยใช้ภาพบริเวณรอบดวงตาและผลส้มจำนวนมากตัดต่อเข้าไปในบริเวณลำตัว โดยเมื่อมองโดยรวมจะมีลักษณะของการสร้างกลุ่มจุดขึ้นมาอย่างหนาแน่นบนพื้นที่ว่างของรูปทรง โดยจุดเด่นนั้นจะมีโทนสีน้ำตาลเข้มปนสีแดง บนฉากหลังที่ปกคลุมไปด้วยบรรยากาศที่มีดหม่น เพื่อเน้นรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านแนวความคิด

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากลำต้นไม้ ที่มีพื้นผิวที่มีรู หรือเส้นจำนวนมาก ซึ่งข้าพเจ้ามักจินตนาการเห็นเสมือนลำตัวที่ตั้งตรง โดยมีแขนเป็นกิ่งไม้ และมีสิ่งแปลกปลอมขึ้นทั่วลำตัว โดยผลงานชิ้นนี้นั้นจะให้ผลทางกายภาพเป็นผู้ชายที่มีลำตัวรูปทรงแข็งแรงเหมือนต้นไม้ ตามลักษณะการจัดท่าทาง โดยบริเวณลำตัวจะมีดวงตาประหลาดโผล่ขึ้นทั่วลำตัว และมีแผลเย็บแนวอนรูปตะขาบขึ้นตามบริเวณจุดซ่อนเร้นของร่างกาย คือบริเวณจ๊กแร้และลำคอ ผลงานชิ้นนี้ให้ความรู้สึกเหมือนร่างกายมนุษย์กลายเป็นร่างกายที่มีลักษณะประหลาด ที่มีความผิดปกติทางกายภาพเสมือนมีสิ่งมีชีวิตมากมายอยู่ภายในร่างกาย ซึ่งส่งผลให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกน่าเกลียด น่าขยะแขยง

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 62 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน Phobia 5
เทคนิค Digital Art
ขนาด 135 ซม. x 110 ซม.

วิเคราะห์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านการจัดวางองค์ประกอบ

ผลงานชิ้นนี้จะใช้มือสองข้างเป็นส่วนประกอบหลัก โดยแรกเริ่มจะใช้ภาพตาณะลิ่มตา ตัดต่อลงไปตรงกลางของฝ่ามือฝั่งซ้าย และกลางหลังมือของฝั่งขวา โดยตัดภาพลูกตาข้างในออก และตัดต่อเหงือกปลาซาบะเข้าไปแทนที่ ต่อมาก็ใช้ภาพดวงตาขณะหลับตามาตัดต่อลงบริเวณปลาย แขน และตัดภาพลูกตาปลาซาบะ 4 ภาพ ลงไปเหนือเหงือกปลาฝั่งละ 2 ภาพ โดยเปรียบเสมือน เหงือกปลาเป็นปาก ที่มีลูกตาอยู่ด้านบน สุดท้ายจึงวาดแสงและเงาลงไป ทั่วผิวหนัง ให้มีลักษณะ เป็นตุ่มลวดตา

การจัดองค์ประกอบของภาพใช้การจัดภาพแบบซ้าย-ขวาสมดุลกัน โดยฝั่งซ้ายจะเป็น รูปทรงของมือที่กำลังหงาย ฝั่งขวาจะเป็นรูปทรงของมือกำลังคว่ำ โดยลายละเอียดที่ใส่เข้าไปใน รูปทรงจะมีการจัดวางเหมือนกันทั้ง 2 ฝั่ง โดยมีจุดเด่นเป็นเหงือกปลาอยู่ตรงกลางรูปทรง โดยมีตา ปลาอยู่เหนือเหงือกปลา โดยภาพนี้จะมีการใช้กลุ่มจุดจำนวนมากเข้าไปทั่วพื้นที่ว่างของรูปทรง โดยโทนสีของภาพจะมีการปรับให้หม่นเพื่อให้ภาพแสดงถึงความความหม่นหมอง และสีของ จุดเด่นนั้นจะใช้โทนสีน้ำตาลอมแดง บนฉากหลังที่ปกคลุมไปด้วยบรรยากาศที่มีดหม่น เพื่อเน้น รูปทรงที่ต้องการนำเสนอ

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านแนวความคิด

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้าต่อลักษณะของ มือทั้ง 2 ข้างที่เมื่อทำท่าทางใด ๆ คู่กันแล้วมือทั้ง 2 จะมีการสื่อสารซึ่งกันและกัน เหมือนมือทั้ง 2 ข้างนั้นมีชีวิตด้วยตัวเอง ผลงานชิ้นนี้จะให้ผลทางกายภาพเหมือน ใบหน้าของสิ่งมีชีวิตประหลาด 2 ตัว มีตัวหนึ่งอยู่ข้างทำหน้าที่ตาตื่นตระหนกเหมือนกำลังวิ่งหนีอีกตัวหนึ่งที่ตามมาข้างหลัง ภาพนี้ให้อารมณ์เหมือนละครมือ คู่สนุกสนาน แต่ขณะเดียวกันก็เต็มไปด้วยความน่าเกลียด น่ากลัว

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ภาพที่ 63 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน Phobia 6

เทคนิค Digital Art

ขนาด 100 ซม.ม. x 145 ซม.ม.

วิเคราะห์ผลงาน วิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านการจัดวางองค์ประกอบ

ผลงานชิ้นนี้จะใช้ภาพทวารเป็นส่วนประกอบหลัก โดยตรงทวารนั้นจะใช้ภาพผลเม
ล่อนที่ถูกผ่าจนเห็นเมล็ด เข้าไปแทนที่ และริมทวารทั้งฝั่งซ้ายและฝั่งขวา จะถูกตัดต่อด้วยภาพผลเม
ล่อนที่ถูกมีดคว้านเปลือกเป็นร่องยาวเข้าไป โดยสุดท้ายได้นำภาพตา 4 คู่ มาตัดต่อเรียงกันโดยมี
ภาพผลเมล่อนที่ถูกผ่าจนเห็นเมล็ดขึ้นกลางฝั่งซ้ายและฝั่งขวา และแต่งสีในส่วนที่เป็นภาพเมล่อน
ให้เป็นสีแดงโทนสีเนื้อ

การจัดองค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้จะเน้นพลังของรูปทรงวงกลมที่อัดแน่นทั้งภาพ โดยจุดเด่นที่อยู่ตรงกลางภาพโดยการใช้เมล็ดเป็นกลุ่มจุดเชิงทัศนธาตุ โดยบริเวณใกล้เคียงทั้งฝั่งซ้ายและฝั่งขวา จะติดลูกตาเรียงกันในแนวดิ่งในระยะห่างที่เท่า ๆ กัน และมีรอยผ่าเป็นเส้นตรงวางอยู่ริมฝั่งซ้ายและขวาของภาพ โดยน้ำหนักของภาพจะถูกเน้นไปที่รูปทรงของทวารที่มีลักษณะกลม และมีพลัง โดยรอบรูปทรงจำถูกล้อมไปด้วยเงาคำตัดกับจุดสว่างที่รูปทรง โดยการใช้สีโดยรวมของภาพนั้นจะเป็นสีแดงโทนหม่นหมอง

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ด้านแนวความคิด

ผลงานชิ้นนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากความใหญ่และพื้นที่ว่างที่มีมากของทวารที่ข้าพเจ้ามักจินตนาการถึงสิ่งแปลกปลอมที่เข้าไปอยู่บนพื้นที่ว่างเหล่านั้น และมักจะนึกถึงสิ่งแปลกปลอมที่สามารถออกมาจากรูทวาร โดยผลงานชิ้นนี้จะให้ผลทางกายภาพเหมือนทั้งสิ่งมีชีวิตประหลาดที่มีลักษณะอ้วนกลม อุดมสมบูรณ์ มีตา 8 ตา แก้มฝั่งซ้ายและขวาถูกคว้านเนื้อออกไป โดยมีปากที่ปล่อยเมล็ดออกมาได้ และทวารประหลาดที่มีสิ่งมีชีวิตแฝงอยู่ภายใน ซึ่งข้าพเจ้าต้องการให้ผลงานชิ้นนี้ให้ความรู้สึก น่าเกลียด น่าขยะแขยง และมีพลังจากรูปทรงที่อุดมสมบูรณ์

สรุปผลการวิเคราะห์งานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

โดยสรุปแล้วผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นสื่อทางศิลปะที่แสดงออกถึงโรค หรือสภาวะที่ผิดปกติในร่างกายอย่างเกินจริง โดยสิ่งผิดปกติทางกายภาพเหล่านี้เป็นสิ่งผิดปกติที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งข้าพเจ้าสร้างมาจากจิตสำนึก ความกลัว หรือโรคกลัวที่มาจากภายในตัวข้าพเจ้าเอง โดยถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานศิลปะภาพตัดต่อที่แสดงถึงร่างกายมนุษย์ที่มีความเป็นพยาธิสภาพอย่างรุนแรง ด้วยการจัดองค์ประกอบของผลงานจะเน้นการแสดงออกของรูปทรงและรายละเอียดที่อยู่ภายในรูปทรง มีจัดวางในลักษณะซ้าย-ขวา สมดุลกัน โดยมีผลงาน 6 ชิ้นที่การจัดวางจุดเด่นจะไม่หนักไปทางใดทางหนึ่งอย่างชัดเจน และลายละเอียดที่ใช้นั้นส่วนใหญ่จะใช้ในลักษณะของการซ้ำ และวัสดุที่ใช้ในภาพจะมีความเป็นเอกภาพกัน โดยไม่ใช้วัสดุมากเกินไปจนควบคุมความเป็นเอกภาพของภาพไม่ได้ แต่จุดหลักสำคัญจะเป็นการเน้นในเรื่องของแรงปะทะของเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ ที่แสดงออกทางกายภาพที่มีลักษณะของพยาธิสภาพในร่างกายอันเกินจริง ที่สร้างมาจากจินตนาการที่เกิดขึ้นจากความหวาดกลัวต่อโรคร้ายไข้เจ็บของข้าพเจ้าเอง

ตารางที่ 15 สรุปการวิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพผลงาน	แนวความคิด	การจัดองค์ประกอบ
<p>ผลงานชิ้นที่ 1</p> 	<p>ถ่ายทอดจินตนาการจากความหวาดกลัว ด้วยแผ่นหลังของผู้หญิงที่มีสภาพที่ผิดปกติไปจากความเป็นจริงที่เกิดจากความหวาดกลัวต่อโรคอันเกินจริงที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า</p>	<p>จัดสัดส่วนแบบซ้าย-ขวาเท่ากัน โดยมีจุดเด่นอยู่ตรงกลางของภาพ ใช้การปรับสีให้หม่นกว่าปกติของรูปทรง โดยใช้สีแดงที่อยู่ตรงกลางภาพตัดกับสีฟ้าที่อยู่ในพื้นหลังของภาพ และใช้การไล่สีน้ำหนักที่ให้จุดสว่างที่สุดอยู่ในบริเวณรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ</p>
<p>ผลงานชิ้นที่ 2</p> 	<p>ถ่ายทอดจินตนาการที่เกิดจากโรคกลัว โดยใช้หน้าของข้าพเจ้าเองเป็นแบบ โดยข้าพเจ้าได้ถอดใบหน้าที่เต็มไปด้วยลูกตา เผยให้เห็นอีกใบหน้าหนึ่งที่แสบเยิ้มอยู่ในภายใน มีใบหน้าเป็นผลเมลอน ถูกเจาะหลุมต่างๆ และมีเห็ดขึ้นอยู่เต็มใบหน้า</p>	<p>จุดเด่นจะอยู่ฝั่งขวาของภาพ โดยมีจุดรองคือส่วนของหน้ากากอยู่ฝั่งซ้าย ใช้แสงกับเงาตัดกันชัดเจน บรรยากาศโดยรวมของภาพนั้นจะมีคหม่น โดยมีจุดสว่างคือจุดเด่นและจุดรองของภาพ โดยจุดเด่นของภาพจะใช้สีโทนร้อนอย่างสีเหลืองและแดงที่ตัดกับสีน้ำเงินในส่วนของพื้นหลัง</p>
<p>ผลงานชิ้นที่ 3</p> 	<p>ได้แรงบันดาลใจมาจากภาพถ่ายหน้าตรงบนบัตรประชาชน ผลงานชิ้นนี้จะให้ผลทางกายภาพเหมือนผู้ชายที่มีตาขึ้นหลาย ๆ ตาทั่วใบหน้า โดยมีเหงื่อปกคลุมออกมาจากตา ภาพนี้ให้ความรู้สึกเหมือนคนที่ติดเชื้อโรค โดยมีสิ่งมีชีวิตจำพวกปรสิตออกมาจากใบหน้า</p>	<p>จุดเด่นคือรูปทรงและรายละเอียดที่เกิดขึ้นภายในรูปทรง โดยใช้การจัดภาพที่จุดเด่นอยู่กึ่งกลางของภาพ บรรยากาศโดยรอบของจุดเด่น มีความมืดหม่น มีจุดสว่างอยู่ตรงจุดเด่น การใช้สีของภาพจะปรับให้หม่น โดยพื้นที่ว่างบริเวณใบหน้าจะใช้การซ้ำจุด ด้วยจังหวะความสมดุลที่ไม่ให้ภาพมีน้ำหนักเอนไปฝั่งใดฝั่งหนึ่ง</p>

ตารางที่ 15 สรุปการวิเคราะห์ผลการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ (ต่อ)

ภาพผลงาน	แนวความคิด	การจัดองค์ประกอบ
<p>ผลงานชิ้นที่ 4</p> 	<p>ได้แรงบันดาลใจมาจากลำต้นไม้ ที่มีพื้นผิวที่มีรู หรือ เส้นจำนวนมาก ผลงานชิ้นนี้นั้นจะให้ผลทางกายภาพ เป็นผู้ชายที่มีลำตัวรูปทรง แข็งแรง เหมือน ต้น ไม้ บริเวณลำตัวจะมีสิ่งแปลกปลอมประหลาดไหลขึ้นทั่ว ลำตัว</p>	<p>จุดเด่นอยู่ตรงกลางภาพ มีการจัดภาพ ซ้ายขวาเท่ากัน เป็นการนำเสนอ รูปทรงลำตัวที่ตั้งตรง มีการสร้างกลุ่ม จุดขึ้นมาอย่างหนาแน่นบนพื้นที่ว่าง ของรูปทรง โดยจุดเด่นนั้นจะมีโทนสี น้ำตาลเข้มปนสีแดง ฉากหลังที่ปกคลุมไปด้วยบรรยากาศที่มีดหม่น เพื่อ เน้นรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ</p>
<p>ผลงานชิ้นที่ 5</p> 	<p>ได้แรงบันดาลใจมาจาก ลักษณะการถือการของมือ ทั้ง 2 ข้าง เหมือนมือทั้ง 2 ข้าง นั้นชีวิตด้วยตัวเอง ผลงานชิ้นนี้ให้ผลทาง กายภาพเหมือนใบหน้าของ สิ่งมีชีวิตประหลาด 2 ตัว มี ตัวหนึ่งอยู่ข้างทำหน้าตาตื่น ตระหนกเหมือนกำลังวิ่งหนี อีกตัวหนึ่งที่ตามมาข้างหลัง</p>	<p>จัดภาพแบบซ้าย-ขวาสมดุลกัน ลายระ เียดที่ไล่เข้าไปในรูปทรงจะมีการจัด วางเหมือนกันทั้ง 2 ฝั่ง ภาพนี้จะมีการ ใช้กลุ่มจุดจำนวนมากเข้าไปทั่วพื้นที่ ว่างของรูปทรง โดยโทนสีของภาพจะ มีการปรับให้หม่น สีของจุดเด่นจะใช้ โทนสีน้ำตาลอมแดง และฉากหลังที่ ปกคลุมไปด้วยบรรยากาศที่มีดหม่น เพื่อเน้นรูปทรงที่ต้องการนำเสนอ</p>
<p>ผลงานชิ้นที่ 6</p> 	<p>ได้แรงบันดาลใจมาจาก ความใหญ่และพื้นที่ว่างที่มี มากของทวาร ที่ข้าพเจ้ามัก จินตนาการ ถึง สิ่งแปลก ปลอมที่เข้าไปอยู่บนพื้นที่ ว่างเหล่านั้น ผลงานชิ้นนี้จะ ให้ผลทางกายภาพเหมือน สิ่งมีชีวิตประหลาดที่มีลักษณะ อ้วนกลม อุดมสมบูรณ์</p>	<p>เน้นพลังของรูปทรงวงกลมที่อัดแน่น ทั้งภาพ จุดเด่นที่อยู่ตรงกลางภาพ เป็น กลุ่มจุดเชิงทัศนธาตุ โดยบริเวณ ใกล้เคียงทั้งฝั่งซ้ายและฝั่งขวา จะติด ลูกลดาเรียงกันในแนวตั้งในระยะห่างที่ เท่า ๆ กัน และมีรอยผ่าเป็นเส้นตรง วางอยู่ริมฝั่งซ้ายและขวาของภาพ โดยน้ำหนักของภาพจะถูกเน้นไปที่ รูปทรงของทวาร และสีโดยรวมของ ภาพนั้นจะเป็นสีแดงโทนม่นหมอง</p>

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ความกลัวเป็นสัญชาตญาณที่อยู่คู่กับมนุษย์และสิ่งมีชีวิต โดยความกลัวนั้นมีวิวัฒนาการตามยุคสมัย ในสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน ได้มีการบริโภคข่าวสารอย่างเข้มข้น มีทั้งข้อมูลที่เป็นความจริง และข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง และในสังคมนั้นมีโรคร้ายไข้เจ็บมากมาย ทั้งที่เกิดขึ้นมานานแล้วและโรคที่เกิดขึ้นใหม่ ทั้งจากนวัตกรรม และอื่น ๆ เมื่อข้อมูลมีความหลากหลายมากขึ้น ก็ทำให้ผู้คนในสังคมมีความตื่นตัวต่อโรคร้ายไข้เจ็บมากขึ้น โดยได้มีการระวังตัว ป้องกัน และดูแลสุขภาพมากขึ้น ซึ่งเมื่อมอง ณ จุดนี้ นับว่าเป็นสิ่งที่ดีต่อคุณภาพชีวิตของผู้คนในสังคม แต่เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีด้านสารสนเทศนั้นมีความสะดวกสบายมาก ทั้งรวดเร็วและจับใจ ทำให้การกระจายข่าวเหล่านั้นกระจายไปได้อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นข่าวจริง หรือข่าวลวง ผู้คนก็สามารถเสพข่าวสารได้อย่างจับใจ เรื่องโรคร้ายหรือเรื่องสุขภาพก็เช่นกัน มีหลายครั้งที่มีการกระจายข้อมูลถึงโรคที่ไม่มีอยู่จริง ทำให้สังคมเกิดความตื่นตระหนก และกระจายข้อมูลเหล่านั้นให้แพร่หลายในวงกว้างมากขึ้น ซึ่งตรงนี้เองที่ทำให้ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงประเด็นปัญหาของสังคม และตัวข้าพเจ้าเอง ถึงภูมิด้านทานด้านการข่าวต่ำ จนเกิดความวิตกกังวล กลัวไปเอง ซึ่งเผยให้เห็นโรคกลัวที่มีอยู่ในตัวของข้าพเจ้าและผู้คนในสังคม ซึ่งโรคกลัวนั้นจะเป็นการกลัวในลักษณะที่เกินพอดี โดยข้าพเจ้านั้นมักกลัวกายภาพที่มีลักษณะบางอย่างให้ข้าพเจ้านึกถึงพยาธิสภาพ และความกลัวเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ามักสร้างภาพจินตนาการที่เกินจริงต่อสิ่งที่ข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจึงได้นำจินตนาการเหล่านี้มาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “โรคกลัว” โดยข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดผลงานด้วยเทคนิคภาพตัดต่อ ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้โปรแกรมตัดต่อภาพในคอมพิวเตอร์ โดยใช้ขนาดของภาพที่มีขนาดใหญ่ เพื่อให้เกิดการปะทะต่อการมอง

โดยการวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโรคกลัว รูปภาพที่แสดงถึงความเป็นพยาธิสภาพ ทั้งภาพที่เป็นลักษณะทางกายภาพที่มีอยู่จริง และภาพตัดต่อที่ไม่มีอยู่จริง อีกทั้งยังได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินที่มีแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่คล้ายคลึงกับข้าพเจ้า ทั้งในเรื่องของแนวความคิดและเทคนิควิธีการ โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานจำนวนทั้งหมด 6 ชิ้น ขนาด 100 ซม.ม. x 150 ซม.ม., 115 ซม.ม. x 135 ซม.ม., 140 ซม.ม. x 110 ซม.ม., 135 ซม.ม. x

110 ซม.ม., 135 ซม.ม. x 110 ซม.ม., 100 ซม.ม. x 145 ซม.ม. ซึ่งขนาดที่ต่างต่างกันนี้อยู่ที่ความเหมาะสมของชิ้นงาน โดยวัสดุที่ใช้ในแต่ละงานก็แตกต่างกันตามจินตนาการของข้าพเจ้าที่เกิดขึ้นในแต่ละชิ้นงาน

อภิปรายผลการศึกษา

ผลงานวิจัยชุด “โรคกลัว” นั้น เป็นผลงานที่แสดงออกถึงร่างกายมนุษย์ที่มีความเป็นพยาธิสภาพ ความผิดปกติของร่างกายมนุษย์ ในลักษณะที่เกินจริง ผ่านผลงานภาพตัดต่อ ร่างกายมนุษย์ที่มีลักษณะ โครงสร้างหรืออวัยวะที่ผิดเพี้ยนไปจากของเดิม เพื่อถ่ายทอดความกลัวต่อโรคร้ายไข้เจ็บที่ก่อให้เกิดจินตภาพที่เกินจริง

ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้ใช้สัญลักษณ์เป็นตัวการ์ตูนที่มีความน่ารัก สดใส มาตัดต่อลงบนร่างกายมนุษย์ ให้เกิดผลเมื่อพอมองภาพในระยะไกลแล้วจะเห็นคนเป็นโรค หรือมีความเป็นพยาธิสภาพ ซึ่งเป็นภาพที่ไม่น่ามอง แต่เมื่อเข้ามาดูใกล้แล้วจะเห็นรายละเอียดที่เป็นตัวการ์ตูนน่ารัก สดใส ซึ่งขัดกับสิ่งที่เห็นแต่ที่แรก เพื่อให้ผู้คนได้ตระหนักว่า สิ่งที่เรากลัวตั้งแต่แรกเห็น เนื้อแท้แล้วอาจไม่ใช่สิ่งที่น่ากลัวอย่างที่คิดก็ได้ ซึ่งเมื่อได้ทำผลงานออกมาแล้วก็ได้ผลลัพธ์ตามเป้าที่ตั้งไว้ แต่มาพบจุดด้อยของผลงาน คือ อารมณ์ของผลงานไม่มีความต่อเนื่อง ถ้ามองกับความน่ากลัวไปเลย จะให้ผลที่รุนแรงกว่า

ผลงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงกระบวนการทำงาน โดยได้ปรับเปลี่ยนจากการใช้สัญลักษณ์ที่เป็นตัวการ์ตูนน่ารักสดใสเพื่อหลอกคนดู มาใช้เทคนิคการตัดต่อภาพที่ให้ผลทางกายภาพที่มีความเป็นพยาธิสภาพ โดยนำเสนออย่างตรงไปตรงมา โดยข้าพเจ้าได้ใช้วัตถุปิดรอบตัว อาทิเช่น ผลไม้ อวัยวะของปลา หรืออวัยวะของมนุษย์ มาตัดต่อลงบนร่างกายของมนุษย์ในตำแหน่งที่ผิดปกติ เช่น จมูกอยู่ตรงท้ายทอย เหงือกปลาปลิ้นออกมาจากลูกตา หรือมีชิ้นส่วนของผลไม้อยู่ตรงตำแหน่งของรูทวาร และอื่น ๆ เพื่อต้องการนำเสนอถึงโรคที่มีลักษณะเกินจริง หรือไม่มีอยู่จริง จากภาพที่ข้าพเจ้าจินตนาการขึ้นเองในจิตใจที่เป็นผลจากความหวาดกลัวต่อโรคร้าย

ข้อเสนอแนะ

1. ในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโรคที่มีอยู่ในสังคมนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ลงค้นคว้าข้อมูลจากสถานที่จริง เช่น ตามโรงพยาบาล และไม่ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ป่วย ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลเพื่อที่จะทำการต่อยอดผลงานให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิค Digital Art ในการนำเสนอผลงาน ซึ่งเป็นเพียงรูปแบบการนำเสนอรูปแบบหนึ่งเท่านั้น ผลงานสามารถต่อยอดด้วยเทคนิคอื่น ๆ ก็ได้ เช่น งานจิตรกรรม หรือ งาน 3 มิติ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ประมาณ นิวส์ จันท์ผ่อง. ความเชื่อของคนโบราณ แฝงด้วยกุศโลบาย. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/396000>
- พลังธรรม. อสุภกรรมฐาน แบบฮาร์ดคอร์ ขวัญอ่อนห้ามเข้า เดี่ยวจะไม่เจริญอาหาร. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.palungdham.com/t956.html>
- พรธีรา ฝรั่งทอง. Digital Art. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <http://livefast-dm04.blogspot.com/2012/02/digital-art.html>
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะทันตแพทยศาสตร์. โครงการช่วยเลิกบุหรี่. เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก http://www.dent.cmu.ac.th/smoking_cessation/ourteam.php
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ออกแบบนวัตกรรมทัศนศิลป์: ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism). เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก https://www.facebook.com/note.php?note_id=170061053030464
- ลานพุทธศาสนา. อสุภกรรมฐาน. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.lambuddhism.com/grammathan/asupa1.html>
- ลบบเลือดน้ำตาลตกเล็กน้อย. มาดู ๆ ตัวที่มีลูกตุ้มดึก ๆ อยู่บนหลัง. เข้าถึงเมื่อ 9 เมษายน 2559. เข้าได้จาก <http://topicstock.pantip.com/wahkor/topicstock/2011/12/X11425976/X11425976.html>
- ไลเบอริเรียนซอร์ส. งานศิลปะ “นู้ด” ที่สร้างสรรค์ขึ้นจาก “ความกลัว”. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <http://jaowkonglok.com/งานศิลปะ-นู้ด-ที่สร้าง/>
- วัดเกาะวาสุธาราม. กระหู่: อสุภกรรมฐาน. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.watkoh.com/forum/showthread.php?4212-อสุภกรรมฐาน/page3>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. ความกลัว. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ความกลัว>
- _____. โรคกลัว. เข้าถึงเมื่อ 13 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/โรคกลัว>
- _____. เส้นทางสุขภาพดี: โรคกลัว Trypophobia ภาวะโฟเบียที่อาจร้ายแรงกว่าที่คิด. เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/โรคกลัว>

- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ห้อง B. แนวคิดและความเป็นมาของความเชื่อ. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <http://bcnlp56.weebly.com/3588362336343617364836113655360936173634.html>
- ศูนย์กลางสุขภาพสัตว์และชุมชน. บทนำพยาธิวิทยาทั่วไป (Introduction of general pathology). เข้าถึงเมื่อ 13 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://vet.kku.ac.th/pathology/sutthisak/gp1.htm>.
- สมาคมสายใยครอบครัว. ความกลัวไม่น่ากลัว. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.thaifamilylink.net/web/node/55>
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ. โรคคอพอกจากการขาดไอโอดีน. เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html
- สมบัติ บูรณประพุกษ์. อสุภะ 10. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://115510805013-0.blogspot.com/2013/12/10.html>
- B. P. Boy. พิธีกรรม แร้งกินศพ ! ใครใจไม่กล้าห้ามเข้ามา สยองจริง!. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.dek-d.com/board/view/1496215/>
- KongMing. สังคมบริโภค (เปลือก) นิยม. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=zhugeliang&date=18-11-2006&group=1&gblog=23>
- Kypsan. โรคกลัว. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.bloggang.com/viewprofile.php?id=kypsan&action=viewprofile>
- Maew Meaw. รวมรูปมาหั่นศพ...สำหรับขาโหดเท่านั้น. เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.clipmass.com/story/4414>
- Musavilari. บทที่ 1 พัฒนาการของความเชื่อ ตลอดจนยุคสมัยต่าง ๆ. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤษภาคม 2559. เข้าได้จาก <http://www.musavilari.org/index.php?module=bookPages&id=115&page=740>
- Post jung. ๕๕. เล็ง "เพิ่มขนาดภาพเตือน" ของบุหรี. เข้าถึงเมื่อ 8 เมษายน 2559. เข้าได้จาก <http://board.postjung.com/671169.html>
- Wow Boom. นักสืบจำเป็น กับ คดีปริศนากินนม. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559. เข้าได้จาก http://wowboom.blogspot.com/2010/05/blog-post_31.html

ภาษาต่างประเทศ

- 5T1V. **Trypophobia by Colin Christian**. Accessed March 5, 2016. Available from <http://disinfo.com/2014/12/trypophobia-colin-christian/>
- Art and Design Inspiration. **Salvador Dalí – Eccentric Genus**. Accessed May 8, 2016. Available from <http://artanddesigninspiration.com/salvador-dali-eccentric-genus/>
- Buron, Angela. **Looped**. Accessed May 5, 2016. Available from <http://www.angelaburon.com/>
 _____ . **Pa ta ta**. Accessed May 5, 2016. Available from <http://www.angelaburon.com/>
- Baird Television. **John Vassos (1898 - 1985)**. Accessed May 8, 2016. Available from <http://www.bairdtelevision.com/Vassos.html>
- Colin Christian**. Accessed March 22, 2016. Available from <http://designertoyawards.com/board/colin-christian>
- Cyst Bursting. **Trypophobia Eyes**. Accessed March 18, 2016. Available from <http://cystbursting.com/trypophobia/trypophobia-eyes/>
 _____ . **Trypophobia-x**. Accessed March 25, 2016. Available from <http://cystbursting.com/trypophobia/attachment/trypophobia-x/>
 _____ . **Ultimate Trypophobia Top 10**. Accessed March 18, 2016. Available from <http://cystbursting.com/trypophobia/ultimate-trypophobia-top-10/>
- Hallowholic. **Featured Fear: Trypophobia (fear of holes)**. Accessed April 8, 2016. Available from <https://hallowholic.wordpress.com/2015/10/09/featured-fear-trypophobia-fear-of-holes/>
- Japan Times. **Doraemon**. Accessed April 14, 2016. Available from <http://www.japantimes.co.jp/tag/doraemon/>
- Minion Movie. **Gallery**. Accessed April 14, 2016. Available from <http://www.minionmovie.com.au/>
- Phobiafor. **Ultimate Trypophobia Test-The Fear of Holes Test**. Accessed March 25, 2016. Available from <http://www.phobiafor.com/2016/01/ultimate-trypophobia-test-fear-of-holes.html>
- Portrait slam. **SERIES #4**. Accessed May 5, 2016. Available from <http://www.portraitslam.com/exclusive-series-4/>

SAS Colin. **Colin Christian "Fangoria" Sculpture.** Accessed March 25, 2016. Available from <http://sasandcolinchristian.bigcartel.com/product/colin-christian-fangoria-sculpture>

Shishigami. **Colin Christian: "Trypophobia" January 3 - Feb 28 2015.** Accessed March 8, 2016. Available from <http://www.shishigami.com/srfa/trypophobia/>

Socks. **Depicting Human Phobia: the Illustrations of John Vassos.** Accessed May 8, 2016. Available from <http://socks-studio.com/2013/11/20/depicting-human-phobia-the-illustrations-of-john-vassos/>

Wiki Art. **Through Birds Through Fire But Not Through Glass.** Accessed May 8, 2016. Available from <http://www.wikiart.org/en/yves-tanguy/through-birds-through-fire-but-not-through-glass-1943>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายเจดศิลป์ สุขุมินท
 เกิด 11 ตุลาคม 2529
 ที่อยู่ 188/12 ซ.แจ้งวัฒนะ 14 ถ.แจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ
 โทรศัพท์ 089-477-8402
 E-mail p_artsod@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554 ปริญญาตรี สาขาจิตรกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเพาะช่าง
 พ.ศ. 2554 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

พ.ศ. 2549 นิทรรศการ “Sonic Fest Bloom” ณ ประเทศสิงคโปร์
 พ.ศ. 2553 เข้าร่วมโครงการ “ดาวเด่นบัวหลวง 101” ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 พระบรมราชินีนาถ
 พ.ศ. 2554 นิทรรศการ Thesis Exhibition ณ สีส้มแกลเลอรี
 พ.ศ. 2556 “New Age Artists Exhibition” ครั้งที่ 1 ณ Brown Sugar: The Jazz Boutique
 พ.ศ. 2559 นิทรรศการ “SEVEN Visual Arts Exhibition” ณ ห้องนิทรรศการศิลปกรรม
 อาคารทวารวดีศรีราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม